

Svedoci za projekat Srebrenica - izjave zrtava

Sela	Komentar
1.Gniona	<p>1. Izjava svedoka Petrovic Luke. Nedostaju prve dve strane izjave. Na trecjoj strani svedok kaze da je on taj koji je nasao les Gorana Zekica i kada je naisla kolona automobila on je izvukao les i smestili su ga u kola nekog Mileta iz Bratunca i odvezli u Bratunac. Cuo je da su Gorana ubili Muslimani. Pored ovoga kaze da su mu Muslimani u Gnioni spalili staru i novu kucu, posto su prethodno opljackali sve stvari.Takodje mu je spaljena stala kao i ostali prateci objekti, a stoka pokradena.</p> <p>2.Zapisnik o saslanju svedoka Vujadinovic Mladena u vezi napada na selo Gniona i Zalazje 1992. od strane vojske BiH , a tom prilikom je ubijen Bosko Vujadinovic.On svedoci da je 06.05.1992. oko 17:30 na Djurdjevdan , Naser Oric sa svojom vojskom preko megafona trazio da se svi predaju.Zatim je izvršen napad na selo gde je imovina i stoka opljackana, a kuce su potom bile spaljene.Selo nije imao ko da brani i svi stanovnici su morali da pobegnu u Zalazje, ali je tom prilikom,u svojoj kuci, prilikom proslavljanja svoje slave, ubijen i zapaljen Milosevic Radojko, koji je tada imao oko 70 godina i bio je poluslep.Takodje je nozem ubijen Simic Lazar, isto stariji civil, iz sela Studenac koji je bio kod rodjaka na slavi. Svedok je kao izbeglo lice boravio u Zalazju kad je i ono napadnuto 08.06.1992,ali svedok tom prilikom nije bio prisutan jer je bio u bolnici, zato sto je tokom prvog napada na selo slomio ruku. Stanovnici sela su uspeli odbiti napad,ali je pola sela unisteno i poginulo je 5-6 lica (ne seca se imena).Selo je ponovo napadnuto 12.07.1992. oko 10 h.Tom prilikom je poginuo svedokov otac Vujadinovic Bosko, stric Vujadinovic Vaso, zatim ujak Gojko Petrovic, rodjaci Vujadinovic Nedeljko i Milovan, kao i drugi stanovnici Gniona, Simic Branko i Pero, kao i mnogi stanovnici sela Zalazje. 2004 godine je svedok tek saznao da mu je otac sigurno mrtav zahvaljujuci DNK analizi kostiju pronadjenih u jednoj spaljenoj kuci.Ostali nabrojani jos nisu pronadjeni niti se nesto zna o njima.Svedok misli da je napadom na selo rukovodio Naser Oric, Tursunovic Zulfo i Mandzic Smajil.Kao svedoka napada na selo Zalazje navodi Ilic Vidoja, koji je bio prisutan kada je Naser Oric postrojavao vojsku u centru sela.</p> <p>3.Zapisnik o saslanju svedoka Simic Miodraga, a u vezi ubistva civila Simic Lazara prilikom napada na selo Gniona 06.05.1992.Svedok kaze da su pocetkom maja meseca pocele provokacije na selo Studenac iz susednih muslimanskih sela pa je 06.05.1992. ubijen svedokov otac Simic Lazar i to u mestu zvanom Gostilj, blizu Gnione. Svedok misli da su ga ubili pripadnici muslimanske vojske koji su tada napali selo Gniona, protelari stanovnistvo, opljackali i popalili kuce.Svedokov otac je bio u civilnom odelu, bez naoruzanja i ubijen je nozem tako sto mu je udarac zadat u predeo grudi sa vidnom izlaznom ranom ispod plecke.Nije izvršen pregled tela od strane doktora, pa ne postoji dokumentacija niti foto-dokumentacija jer to tada nije bilo moguće. Svedok je cuo od stanovnika Gnione koje su preziveli napad da je selo napala vojska kojom je komandovao Naser Oric.Takodje je selo Studenac opljackano i popaljeno, a stanovnici su napustili selo.</p>

	<p>4.Ovaj dokument je izvod iz maticne knjige umrlih Simic Lazara.</p> <p>5.Svedocenje Milosevic Mile, a u vezi ubijenog civila Milosevic Radojka, rođenog 1927.Svedok tvrdi da je selo napadnuto na Djurdjevdan 06.05.1992. od strane Oriceve vojske, a malo pre napada se neko oglasavo megafonom i trazio da se preda oruzje. Milin otac Radojko je bio poluslep, a brat nesposoban usled upale mozga. Kada je poceo napad svi su pobjegli iz kuce u Gnionski potok, jedino je Milin otac Radojko ostao u kuci. Mila kaze kako je iz potoka licno videla svoju kucu iz koje je zapomagao njen otac Radojko i koja je odmah nakon njegovog zapomaganja zapaljena, ali se nije cuo pucanj iz vatrenog oruzja, pa Mila pretpostavlja da je njen otac ziv zapaljen u kuci ili je prethodno ubijen hladnim oruzjem. Nakon toga su zapaljene i ostale kuce u selu, a imovina opljackana.Mili je zapaljena stala i velika kuca, cetiri svinje i pas ubijene, a krava i konj odvedeni.Mila sada zivi u kolektivnom centru, a njen mentalno zaostali brat u magacinu preduzeca GP Radnik.Godine 2002 vrsila se analiza spaljene kuce i tom prilikom su pronadjeni ocevi posmrtni ostatci, sto je utvrđeno DNK analizom. Svedok kaze da je prilikom napada na selo Gnionu ubijen i Simic Lazar iz Studenca.</p> <p>6.Potvrda o smrti Milosevic Radojka (otac prethodnog svedoka)</p> <p>7.Uverenje da je komisija za trazenje nestalih i zarobljenih lica RS izvrsila eshumaciju grobnice i izvrsila identifikaciju tela Milosevic Radojka.</p>
Bljeceva	<p>1.Krivicna prijava podneta 28.03.1994. protiv sledecih lica: Omerovic Salih, Dzelic Ekrem, Babajic Sabrija, Golubovic Senad , Muratovic Hamed, Jahic Mehmed. U opisu krivicnog dela stoji da je dana 06.05.1992. izvrsen napad od strane Muslimana na deo sela Bljeceva u kojem su ziveli Srbi. Napad su predvodili Golubovic Senad, Omerovic Salih i Dzelic Ekrem. Zaklana je Zekic Kosana i ubijen starac Jovanovic Gojko rođen 1917.Kosanu je najverovatnije zaklao Omerovic Salih.Ranjen je i Zekic Milan, Kosanin sin, koji je tokom lecenja na ortopedskoj klinici u Beogradu umro 09.07.1992.Druga strana dokumenta se dobro ne vidi, ali na njoj pise o ubistvu neke starice.</p> <p>2. Dokument nemoguće procitati.Losa kopija</p> <p>3.Opis povrede na telu Zekic Kosane (5 zaseka , sa opisanim položajem na telu, uglavnom na vratu, a date su i duzene zaseka).</p> <p>4.Slike mrtvog tela (verovatno Zekic Kosane)</p> <p>5.Izjava Mumisevic Nurifa.Posto nije ucestvovao u vojnim akcijama u razgovoru sa drugim ljudima koji jesu ucestvovali saznao je neke cinjenice.Svedok kaze da je prilikom napada na selo Bukova Glava kojim je predvodio Golic Ejub doveden Risto (nepoznato prezime) koji je sa svedokom radio u rudniku Sase. Od Sevke, zene Adema Kespica iz Cizmica , cuo je da su ga odveli sinovi Muratovic Idriza iz Cizmica i to Hidajet koji je poginuo.Svedok ne zna sta se dalje desilo sa Ristom. Za Krsmanovic Stojana je cuo da je sam dosao u Cizmice i da je bio pijan, da ga je straza Ejuba Golica uhapsila i odvela Oricu u Srebrenicu.Posto je bio povredjen smesten je u bolnicu. Svedok je cuo od gradjana da je Stojana u bolnici ubio Halilovic Emir, sin Safeta sa Budaka, koji je pistoljem pucao u njega da bi osvetio smrt svog amidze Halilovic Mirzeta.Emira je uhapsila UNPROFOR policija.Za Mihailovic Mihaila svedok nije nista cuo ,samo zna da je vise Perine njive dugo stajao neki les koga su pokupili UNPROFOR-ci.Za Bozic Milovana</p>

	<p>svedok je cuo da je bio pijan i da je sam dosao do muslimanskih poloza na Stalicama i da su ga tu zarobili vojnici Tursunovic Zulfe sa Suceske.Svedok ne zna sta se desilo sa Mihailom, ali je cuo da Zulfo ima oko 17 svojih zarobljenika koje drzi u Suceskoj.Za ovo je cuo od Oric Bekida iz Naserove jedinice, koji mu je za ovo ispricao kada je bio u pripitom stanju.Prilikom napada na Glogovu,svedok je cuo da je zarobljen zet Stanka Ostojica, kome ne zna ime, i da je odveden u Srebrenicu. Ne zna sta je dalje bilo sa njim.Svedok dalje kaze da su pocetkom 1992. muslimanske jedinice napale par srpskih kuca u selu Bljeceva. Nakon tog napada Omerovic Salih iz Glogove je pred ovim svedokom pricao da je licno ubio Kosanu Zekic i njenog sina Milana iz puske, a Babajic Sadrija je rekao da je on ranio Jovanovic Gojka u nogu sa lovackom dvocevkom zvanom „bokorica“. Svedok je isto tako cuo da je zasedu u Glogovoj u kojoj je ubijen Raso iz Kravica pripremio Aljo Kelescura koji je tom prilikom poginuo. Poginuo je i sin Omerovic Hameda (ime nepoznato) i Omerovic Salih.U zasedi su jos bili i Nezir zvani „Keza“ (misli da se preziva Ibisevic), Hasanovic Camil i jos par ljudi. Posto su Keza i Camil jos zivi oni mogu posvedociti o ostalim prisutnim u zasedi.Svedok zna da su bili i napadi vojske na selo Zagona gde je ubijeno vise Srba.Napad je predvodio Ejub Golic (a dalje navodi predvodnike ostalih grupa koji su mu pomagali). Cuo je od Golic Ejuba da je on licno ubio cerku Gvozdenovic Radoja. Golubovic Senad je pricao da je na kosi ubio jednog coveka i jednu zenu. Svedok dalje tvrdi da je dosta ljudi iz njegovog i drugih sela islo u Zagone dok je trajao napad da pljacka kuce i uzima zito i stoku. Selo Zagone je spaljeno, a najvise su palili Senadovi vojnici.U napadu su jos ucestvovali Mehmedovic Kemal i Murat iz Glogove (misli da se preziva Talevic) koji je nosio naprave od cevi sa eksplozivom u koje je stavljao eksere.Svedok potom opisuje drugi napad na Zagone i daje imena predvodnika grupa koji su izvrшили napad. Posle tog napada su Senad Golubovic i Hazo (?) pricali da su oni dotukli i izmasakrirali ranjene ljude na Zagonima. Svedok se takodje seca da je pocetkom maja 1992 godine prilikom napada na Cizmice poginuo jedan srpski vojnik cije ime ne zna. Ubio ga je Senad sa Pala. Kada je les bio razmenjen, videlo se da je les paljen.Tada se saznalo da su ga zapalili Babajic Sabrija i Cmerovic Salih.(moguće su greške u imenima i prezimanima aktera ovih događaja usled lose kopije dokumenta)</p>
<p>Cumavici</p>	<p>1.Zapisnik o saslusanju svedoka Vujadinovic Milosa. Rodjen je u selu Cumavici i kaze da se pocetkom rata u selu culo kako se Muslimani naoruzavaju pa su na tom planu Srbi poceli da vrse izvesne pripreme radi samoodbrane i zastite jer je selo bilo okruženo muslimanskim selima.U svrhu toga napravljen je spisak eventualnih branilaca sela.Nakon napada na selo Gnionu 6.maja 1992. kada su ubijeni Simic Lazo i Milosevic Radojko u Cumavcima su organizovane seoske straze.Devetog maja 1992 svedok odlazi u Srebrenicu jer je cuo za ubistvo Gorana Zekica, ali tamo sem Simic Milisava ne nalazi druge Srbe, jer su svi posle ubistva Zekica napustili Srebrenicu. Po Povratku u Cumavice svedok zatice Ahmetovic Meha, Jusufa, Abdulaha, Ahmeta i Kemala koji su dosli da pregovaraju o tome da se medjusobno ne napadaju. Zatim su svi otisli u muslimansko selo Bacutu da bi i sa njima pregovarali. Medjutim 10.05.1992. ne nalaze ljude sa kojima bi u Bacuti pregovarali i tamo im kazu da idu u Borkovice</p>

kod Ahmetovic Selima. Tu zaticu vojnike Namera Orica koje je predvodio Hasanovic Mehrudin, a od ostalih svedok prepoznaje Mustafica i Sehic Samira. Sa svedokom su jos bili i Mujadinovic Milovan i Dusan. Ali, umesto pregovora, Mehrudin Hasanovic im daje ultimatum da u roku od 45 minuta daju svo oruzje iz Cumavica, a kao taoca zadržavaju Vujadinovic Milovana. Svedok kaze „Bilo je ocigledno da je sve ovo bila igra i da je istu namestio Ahmetovic Selim i Meho iz Borkovica.“Dalje su ih sproveli sestorica Naserovih vojnika medju kojima svedok prepoznaje Ahmetovic Selima i Hadzovic Nezira iz Borkovica, odnosno Bacuta. Ljudi iz Cumavica su predali oruzje (7-8 lovackih pusaka i karabina za koje su imali dozvole, a svedok predaje svoj licni pistolj koji mu Naser vraca jer ga je poznavao). 12 maja porodice polako napustaju Cumavice, a 13-15 maja Muslimani, koje je predvodio Zulfo Tursunovic, napadaju i pale zaseoke Cumavica i to: Vasiljevice, Rovice, Sijenovo, Osredak i Vijogor. Svedok je licno video kako zaseoci gore. Sva imovina je opljackana, a stoka odvedena u Potocare i Lekovice. Zrtava nije bilo, sem Zekic Milosa iz sela Sjemova, jer su svi pobegli pre napada. Zekica je, kako je svedok cuo, ubio Mesanovic Mensur iz Babuljice. Dana 4.juna 1992 godine u svedokovu kucu je dosao Kamenica Sabit i predao mu papir koji je napisao Oric u kojem zahteva od svedoka da preda tri minobaca,tri rucna bacaca,radio stanicu, snajper i mitraljez i da to odnese kod Selima Ahmetovica u Borkovice. Svedok je otisao Ahmetovicu i rekao da nema to oruzje.Zatim je sproveden u Cumavice gde mu je dat rok do 14 h da preda sto se od njega trazi.Ubrzo su se u centru sela skupili jos neki mestani i tvrdili su da nemaju to oruzije. Posle ovoga svedok, zajedno sa Vujadinovic Rajkom i Milovanom,biva odveden u kucu Hasanovic Nezira u Bacuti. U kuci su pored navedenih bili i Hajro Besic, Sekic Samir, Hadzanovic Sabahudin i jedan od Mesinih sinova.Svedoka je, posle razdvajanja sa Rajkom i Milovanom, ispitivao Hajro Besic koji mu je rekao da poseduje spiskove boraca koji su oni sacinjavali, medjutim to su bili spisi eventualnih branilaca sela koji su sami Srbi napravili u slucaju da im zatreba. Prilikom ispitivanja Besic mu je stavljao cev od puske u usta, stavljao noz pod grlo i pretio da ce ga zaklati, gasio cigarete po rukama i tukao ga sakama, kundakom od puske, nogama i gazio ga. Pored Besica tukao ga je i Hadzovic Sabahudin i Sekic Samir tako da je bio sav otecen i modar od batina i raskrvavljen.Tukli su i ostalu dvojicu, a najvise Milovana, kome su gasili cigarete po licu i telu, jahali ga po dvojica- trojica i primoravali ga da ih nosi po dvoristu i maltretirali ga do besvesti kako bi priznao da zna za oruzja. Posto su Muslimani nasli nesto oruzja u selu, uglavnom pusaka, sve mestane su doveli u Bacute, medju kojima su bili i svedokovi roditelji zena i deca.Zatim su ga izveli pred njih da se pozdravi sa njima posto su ih prethodno postrojili, kako su rekli, da bi ih streljali.Tog dana oko 21h svedoka je ispitivao Naser Oric i trazio oruzje koje je bilo na spisku. Posto je svedok negirao postojanje bilo kakvog oruzja, Oric ga hapsi i sprovodi u zatvor u Potocarima.U zatvor je sproveden zajedno sa Vujadinovic Milovanom i to tako sto su im prethodno vezali ruke na ledja i konopac oko vrata.Bili su zatvoreni u magacinu cementa i cuvali su ih tri strazara od kojih je jedanog svedok spasao iz odrona zemlje kada je bio dete, pa on nije dozvolio da ga bilo ko tuce. Sutradan dolazi jedan vojni policajac koji se zvao Amir i vodi svedoka i ostale u Cumavice da nadju navedeno oruzje. Svedok

primecuje da mu je porodica vratena kuci, ali da je kuca opljackana i to od strane Hasanovic Enesa i njegove grupe sa Gaja iz Potocara. Amir je naredio da se sve stvari vrata u kucu, sto je i uradjeno. Oruzje nije nadjeno i svedok je pusten.U medjuvremenu u njegovu kucu su dosli Hasanovic Azmir, Dautovic Azem i sin Becira Hodzica i iz kuce opljackali oko 100 kg brasna i neke druge namirnice.Osmog juna 1992 godine Naser salje svedoka na srpsku stranu da pregovara o razmeni poginulih i ranjenih vojnika.Srpska strana na to pristaje samo pod uslovom da se oslobode ostalih 35 zitelja srpske nacionalnosti iz Cumavica, na sta Naser ne pristaje.Svedok odlucuje da se posle toga ne vrati u selo vec odlazi u Beograd na lecenje.Pregovori o razmeni su nastavljeni i to uspesno i doslo je do konacne razmene.Od posledica batinjanja svedok danas ima tesku glavobolju, bolove u predelu kicme i bubrega, koji su znatno osteceni.Sva imovina je unistena i to: kuca sa prizemljem, spratom i potkrovljem izgradjena 1986 godine, garaza, elektricni mlin, dve stale, oceva kuca i drugi prateci objekti.Nestao je traktor sa prikljucnim masinama,dve motorne testere i ostali alat, 25 ovaca, cetvoro govedi i devet svinja.Po njegovoj proceni nestala je imovina u vrednosti od 500 000 DEM.

2.Zapisnik o saslanju svedoka Ristanovic Miladina na okolnosti njegovog saznanja o postojanju dva groba nepoznatih lica srpske nacionalnosti u mestu Preville, opstina Srebrenica. Svedok govori o tome kako je jednog dana svratio kod Tursunovic Zulfe koga je znao odavno i da mu je isti rekao da je za vreme rata u Srebrenici bilo Kurda u jedinicama armije BiH u Srebrenici i Zulfo mu je rekao da se gradjani srpske nacionalnosti ne bi odrzali u Bratuncu i okolini da nije pristizala pomoc sa strane pa i iz Srbije. Pricali su i o napadu pripadnika Armije BiH na mesto Zaladje, Sase, Bjelovac i Zulfo je rekao da je i sam ucestvovao u napadima kao komandant dela jedinica u Sasama. Posto se i sam svedok nalazio u vreme napada u Sasama, pouzdano zna da je stradalo nekoliko civila, ali im ne zna imena, osim sto zna da je stradala porodica Filipovic Zvonka u Bjelovcu. Zulfo je pricao kako je priliko napada na Prisoje licno unistio jedan traznsporter i posadu istog, jer je transporter krenuo prema Zaladju u pomoc stanovnistvu koje se tamo nalazilo. Zulfo je takodje rekao da zna za dva groba stradalih srpskih civila, ali nije hteo reci ko su i ko ih je ubio, vec samo da se grobovi nalaze na oko 50 m od njegove kuce tj. u dnu njegove njive. Devetog maja 1992 . svedok biva zarobljen sa jos 35 civila iz Cumavica, medju kojima zene, deca i starci, od strane jedinice vojske BiH iz Srebrenice koju je predvodio Naser Oric. Svi su sprovedeni u G.Potocare u zatvor pod nazivom „Pilicarnik.“Sve zatvorenike su tukli i maltretirali.Medju zatvorenicama svedok prepoznaje: Vujadinovic Mikaila, njegovog sina Milinka i Tomu i zenu Milojku, Vujadinovic Maru i Dragicu,Vujadinovic Gorana i Zorana, Vujadinovic Milanka i Ivanka, Djuricic Visnja i njen sin Radomir, Vujadinovic Nevenka i njen sin Simo i drugi.U vremenu od 10. do 16. juna 1992. Svedok cuje galamu i saznaje da je uhapsen neki ucitelj iz Tegara za kojeg su mislili da je Radovan Karadzic.Ispitivali su ga za podatke o srpskoj vojsci i on im se kleo da nista ne zna i oni su ga tukli, a on je glasno jaukao sve dok mu nije nestalo glasa. Svedok misli da se ovaj ucitelj sada vodi kao nestalo lice.

3.Izjava svedoka Ristanovic Miladina. Svedok govori o svom ocu koji je

pocetkom ratnih dejstava kada je vecina stanovnika izbegla iz Brezana u Bratunac ostao u kuci u kojoj je ziveo. Svedok ga je obilazio i nosio hranu i vodu, ali je posle 3-4 dana od pocetka ratnih dejstava uhapšen od strane Oriceve vojske i odveden u Cumavice gde je radio na imanjima Vujadinovica za korist Naserove vojske. Svo to vreme svedok je i dalje, uz pratnju, nosio ocu vodu i hranu.14.05.1992. godine Ahmetovic Selim rekao mu je da su tog dana zapaljena sledeca sela: Sijemovo, Rosulje, Bare i Rovici i da ce sledeceg dana da pale Osredak. Svedok je zamolio Selima da kaze Naseru da ne pale kucu njegovog oca jer je on u njoj i jos je ziv.Medjutim 15.05.1992. svedok je video sa jednog brda da je kuca njegovog oca zapaljena16.05.1992.svedok odlazi do oceve kuce u pratnji 5 vojnika.Trazio je ocevo telo po dvoristu,ali posto ga nije nasao zakljucio je da je izgoreo u kuci. On takodje zna da je 15.05.1992. zapaljeno selo Vijogor i da je tu ostao Jovanovic Dragoljub i Vasic Stoja koja je ostala u svojoj kuci jer je bila nepokretna. Istog dana je zapaljeno i selo Orahovica gde je ostalo lice pod imenom Petrovic Radojko. Dok je svedok boravio u zarobljenistvu u Cumavicima, zna da je bilo dosta maltretiranja. Vujadinovic Milovana u jednoj stali je tukao Naser i palio mu lice i ruke vatrom vise puta.Vujadinovic Nevenka je svedoku ispricala da su njenog sina Rajka, takodje tukli, a kasnije su ga odveli u Potok zvani Jame gde su ga sekli nozevima po grudima.Jednog dana sve su izveli na livadu na streljanje, ali su ih vratili, a posle par sati su ih odveli do mesta Borik i odredili jedno drvo gde ce ih klati i rekli da stanu u kolonu jedni za drugima.Posto je cerka Vujadinovic Radinke imala dve godine i nije znala sta je kolona , stalno je iskakala iz nje, na sta joj je jedan vojnik psovao majku cetnicku.Tada je jedan vojnik Naserove vojske rekao ocu da ce povesti dete da ga zakolje i da mu se napije krvi, a da ce on da gleda.Tada je Rade, detetov otac, rekao da prvo zakolju njega pa dete, ali oni nisu poslusalili vec su dete stavili ispod drveta i jedan od vojnika je uhvatio dete za kosu, zavratio joj glavu i izvadio noz. U tom trenutku je dosao kurir i rekao da prekinu sa klanjem jer Naser planira da izvrši razmenu. Posle nekoliko dana svi su odvedeni u G.Potocare u kokosinjac gde nisu imali ni hrane, ni vode, ni WC-a, a bilo je i mracno i zagusljivo.Obicno su Naserovi vojnici dolazili oko ponoci i odvodili koga su hteli da tuku.Obicno su to bile mladje osobe.

3.Zapisnik o saslanju svedoka Vujadinovic Mihajla u vezi boravka u logoru zvani „Pilicarnik“ u Gornjim Potocarima.Par dana nakon napada na Gnionu , napadnuto je svedokovo selo Cumavici, a od Muslimanskih vojnika svedok je poznao Hadzovic Mevludina.Tom prilikom vojnici su ih obavestili da se ne smeju nigde kretati, da su zarobljeni i da svo lovacko i drugo naoruzanje predaju njima. Lovacko naoruzanje koje su predali su odneli Milos Vujadinovic i svedokov brat Milenko i Vujadinovic Rajko.Tada su bili fizicki napadnuti i vratili su se posle jednog dana sa vidnim povredama po celom telu, a svedokovog brata Milenka su doneli drugi dan sa teskim telesnim povredama jer su mu gasili cigarete po rukama.Vise puta su svi postrojavani na livadu zvana Borice i maltretirani od strane Hajre Besica i Adzovic Mevludina, a licno ga je Hajro pitao kog sina prvo da mu zakolje na sta mu je svedok odgovorio da prvo zakolje njega.Tom prilikom su ga udarali rukama i nogama u predelu glave i drugim delovima tela, a Hajro Besic ga je ubadao nozem od papovke u predeo ledja.Takodje su na istoj livadi

izvodili svedokove sinove Milenka i Tomu te ih vodili do obliznje sumice gde su ih tukli i vracali ih potpuno krvave, a izvodili su i Djuricic Radomira, Vujadinovic Rajka i Milenka. Dok su bili postrojavani na toj livadi Hajro Besic i Mevludin Hadzovic su uzeli devojcicu Ljilju staru tri godine i rekli njenom ocu Radomiru da ce je zaklati i stavljali je na neki panj, a prethodno su Radomira istukli. Dok su ih tukli, svedok nije primetio da je Naser Oric bio prisutan, ali zna da je on bio komandant tim vojnicima. Svedok takodje kaze da je svakodnevno u njegovo selo dolazila Muslimanska vojska i uzimala hranu, odvodila stoku i obicno su uvek bili prisutni Mevludin i Hajro koji su govorili da je to naredjenje od vise komande. Jednog dana u selo su dosli vojnici te naredili da se ponovo svi postroje na livadu Borice, odakle su skoro trzecim korakom doterani u selo Bacute gde im se obratio Ibran Mustafic koji im je rekao da za srpski narod nema vise opstanka u Srebrenici, da moraju bezati za Srbiju inace ce svi biti pobijeni, te da ako misle ziveti u Bosni moraju svi prihvatiti Islam i to da je Bosna islamska drzava. Odatle su svi ponovo vraceni u selo, ali selo je vec bilo opljackano, stoka oterana, ali kuce nisu bile zapaljene. 09.06.1992. u selo su dosli vojnici i odveli Vujadinovic Milosa kojeg su trebali poslati na Zalazje da doveze poginule vojnike. Milos se nije vracao, a stanovnike sela su tog istog dana ponovo postrojili na livadu Borice i ponovo peske doterali u selo Bacute i odatle kamionom prevezli do Gornjih Potocara i zatvorili u bivsu farmu koka nosilja ciji je vlasnik bio Hadzovic Azem. U objektu je bilo prljavo, osecao se kokosiji izmet, nisu imali nista od pristirki, pa cak ni cebe da se pokriju, a vojnici im nisu dali da ista ponesu od kuce. Nisu dobijali nikakvu hranu, a vodu retko, u zavisnosti od toga ko je bio na strazi. Iznad prostorije gde su se nalazili zatvorenici, nalazio se stab muslimanske vojske i svedok kaze da je kroz prozor vidjao: Oric Nasera, Tursunovic Zulfu, Hakiju Meholicu, Mustafic Ibrana, Efendic Sabita, Oric Abdurahmana, policajca Becira, koji je bio pratilac Tursunovic Zulfe. Iz zatvora je licno Tursunovic Zulfo izvodio Djuricic Dejana i ispitivao ga nesto u vezi Vasic Dusana. Jedno vece je svedok video kako su doveli neko lice iz Tegara, za koje misli da je bio ucitelj iz Fakovica i to Kovacic ili Kovacevic Bozo, te ga tukli i ispitivali ko je komandant u Tegarama. Tukli su ga Ibran Mustafic, Oric Naser, Hakija Meholic, dok su se stanovnici Potocara skupili da vide „cetnika.“ Bezivotno telo tog coveka su ubacili u vozilo marke „niva“ i odvezli u pravcu sela Milavcevicu. Zatim je pokusana razmena dva puta, a treceg puta je Naser dao pismo svedokovom sinu Milinku da ga preda u komandu i tom prilikom rekao da poruci onima u Bratuncu da se oni nece zaustaviti do Valjeva. Svedok misli da je od dobijenih povreda nakon razmene preminuo njegov stric, Vujadinovic Stanko i Curcic Dejan. Imovina je popaljena i opljackana dok su boravili u logoru. Zbog boravka u logoru svedok je oboleo sa zivcima, zbog cega je ranije penzionisan, a od zadobijenih povreda nema 5 prednjih zuba i budi se nocu. 12.07.1992. prilikom napada na Zalazje nestaje svedokov brat Vujadinovic Milenko i rodjaci Vujadinovic Dragomir, Nedeljko, Dusan, Blagojevic Dusan, Vujadinovic Vaso i Bosko koji je skoro pronadjen i identifikovan i Simic Branko iz Gnione. Od jedne osobe iz Srebrenice je saznao da je licno videla 13.07.1992. kako iz starog SUP-a izvode zarobljena lica na Zalazju medju kojima i sudiju, Ilic Slobodana, koji se sada vodi kao nestao, a pored tih

lica je videla Tursunovic Zulfu koji je komandovao jedinicom.

4. Zapisnik o saslanju svedoka Vujadinovic Milinka u vezi boravka u logoru „Pilicarnik“ u Gornjim Potocarima od 06.05.1992.- 13.06.1992.

Kao i predhodni svedoci i ovaj svedok je doziveo i video slicne stvari.Tako je video paljenje sela Gniona 06.05.1992. Otisao je sa par prijatelja da vidi da li ima prezivelih i ranjenih, ali nikoga nisu nasli.Tek kasnije je saznao da je u selu zapaljen Milosevic Radojko. Dok su bili u selu videli su zapaljene kuce, poubijane ili zive zapaljene svinje. Potom su Muslimani dosli u njihovo selo Cumavice i rekli svima da su zarobljeni i da ne napustaju selo, a ako neko napusti selo, onda ce pobiti ostale. Nekoliko puta su svi postrojavani na livadi Borice. Tako je njega licno izveo is reda Besic Hajro i lice po nadimkom Mis iz Voljevice, te ga zajedno sa Avdom, bivsim taksistom iz sela Likari, vise puta udarao po ledjima i drugim delovima tela i to nogama i kundacima, da bi na kraju Avdo izvadio noz, stavio svedokovu glavu na svoje koleno i rekao svedokovom ocu, koji je to gledao, da ce mu zaklati sina.Nakon toga su ga digli sa zemlje, jer je vec bio u besvesnom stanju i naredili mu da ide ispred njih i ponovo ga udarali po ledjima kundacima od puske i nogama, a usled tih udaraca svedok je padao na zemlju i lice mu je bilo povredjeno od zadobijenih udaraca i padova, a na ledjima su mu ostale velike plave modrice.Tako pretucenog su ga vratili u red, a sve su to videli postrojani drugi stanovnici sela Cumavici kao i svedokov otac, majka, maloletni brat i trudna supruga.Tog istog dana ista lica su tukla i Vujadinovic Rajka, Milosa i Milovana, Djuricic Dejana, koji je bio stariji covek i njegovog maloletnog sina Radomira.I svedok je video dogadjaj sa devojicom Vujadinovic Ljiljanom.Dok su boravili u selu muslimanska vojska je dosla po Vujadinovic Rajka, Milosa i Milovana i odveli su ih u Bacutu. Rajko se vratio u vecernjim casovima, pretucen, sa vidnim povredama glave.Milovana su sutradan doneli dvojica vojnika i on je imao teske povrede.Bio je po celom telu modar, a po rukama su mu gasili cigare.Govorio je da ga je najvise tukao, maltretirao i gasio cigare po telu Hadzovic Mevludin. Milenka su izlecili umotavajuci ga u jagnece koze, a na isti nacin se i svedok izlecio. I ovaj svedok govori o Vujadinovic Milosu koji je odneo poruku vojsci RS na Zalazje, nakon cega su stanovnici sela ponovo izvedeni na Borice gde je dosao i Naser Oric koji je pitao za Vujadinovic Rajka kojeg su tada Mis, Hajro i jos nekoliko vojnika odveli u sumu, a kada se vratio Rajko je bio sav poderan i krvav.Tada je Naser Oric psovao majku tim vojnicima govoreci zasto ga tuku. Posle ovoga svi su otisli u pilicarnik gde su smesteni bez kreveta i cebadi za pokrivanje.U objektu je bilo kokosijeg izmeta i osecao se smrad. Dok su cekali utovar u selu Bacuta, prisao im je Ibran Mustafic koji je govorio da je Bosna islamska zemlja i da ako misle da zive u njoj onda moraju prihvatiti Islam. U Pilicarniku nisu dobijali ni hranu ni vodu (u zavisnosti od toga ko je na strazi), a nuzdu su vrsili u jednom cosku jedne prostorije.Prilikom jednog pokusaja razmene zatvorenici su bili prinudjeni da cekaju na asfaltnom putu ceo dan bez hrane i vode, pa je starijim osobama pozlilo, ali im niko nije ukazao lekarsku pomoc. Posle ovoga je bilo jos pokusaja razmene, a pri poslednjoj razmeni svedok je dobio jedno pismo od Orica koje je trebalo da preda „cetnicima“ i rekao mu da ako ga jos jednom vidi u Srebrenici, da ce ga zivog odrati.Od svih navedenih dogadjaja svedok ima traume u snu i

popustili su mu zivci.Svedok jos navodi da su, dok su boravili u selu Cumavici, njegovog maloletnog brata Tomu i Djuricic Radomira terali da skidaju bojler pun vode pod naponom, kako bi oni navodno nasli oruzije, a potom su ih tukli, ali im nije poznato ko ih je tukao. Imovina opljackana i popaljena.

5.Zapisnik o saslanju svedoka Vujadinovic Sime u vezi boravka u logoru „Pilicarnik“.Pocetkom rata ovaj svedok je imao 13 godina.Kao i prethodni svedoci i on govori o paljenju okolnih sela i pljackanju imovine, zatim postrojavanju na livadi Borice .Prilikom postrojavanja na livadi svedok je vise puta video Naseru Orica koji je bio prisutan sa drugim vojnicima.Svedok isto tako, kao i prethodni svedoci , govori o maltretiranju njegovog brata Rajka, Vujadinovic Milinka, Radomira, Radenka i drugih.Svedok se seca da je jednom prilikom u selo dosla Naserova vojska i naredila da se njegov brat Rajko, stric Milos i Milenko odvedu u Bacutu na neka ispitivanja.Kada mu se brat vratio sav isprebijan govorio je da ga je najvise tukao Hajro Besic kao i neki stanovnici sela Bacuta.Milos i Milenko su takodje maltretirani (kao sto su opisali prethodni svedoci).Svedok kasnije govori kako su bili sprovedeni u «Pilicarnik « i o losim uslovima koji su tamo vladali: bez kreveta i toaleta, skoro bez hrane i vode.Svedok navodi da su u nekoliko navrata neka lica dolazila do vrata trazeci da udju u objekat, psujuci i preteci da ce ih pobiti i poklati, ali im strazar nije dozvolio da udju.Svedok govori o nekoliko neuspelih pokusaja razmene na Zutom mostu.On kaze da je, dok su cekali razmenu, vidjao lice pod imenom Kemo koji je govorio da ih treba pobiti pa da se vrsi razmena za mrtve, iako je vojska VRS iz Bratunca pustala zene i decu koja su svakodnevno prolazila pored njih. Nakon sto su pritvoreni u «Pilicarnik», imanja su opljackana, a kuce popaljene.Simo kaze da i dan danas oseca strah od tih desavanja jer je tada imao samo 13 godina i ono sto je video ostace mu u secanju celog zivota i nikada se nece izbrisati slika njegovog pretucenog brata Rajka i drugih rodjaka iz Cumavica, kao i scena kada je jedan muslimanski vojnik uzeo svedokovu rodjaku Ljiljanu koja je imala tri godine i rekao da ce prvo zaklati nju, a potom ostale. Dok su bili u logoru nije bilo seksualnog zlostavljanja i prinudnog rada. Svedok jos navodi da je njegov otac Nedeljko nestao 12.jula 1992. u Zalazju , kada je muslimanska vojska napala to selo i od tada za njega nista ne zna, a takodje je ubijen i brat Rajko u zasedi koju su napravili muslimanski vojnici u Zalazju.Od lica koja je mogao poznati, a koja su ucestvovala u njihovom pritvaranju svedok navodi sledece: Naser Oric, Hajro Besic, Kemo sa Pala, Avdo sa Likara, kao i lice zvano Mandza koje je prilikom razmene u Potocarima namerno opalilo iz vatrenog oruzja kako bi razmena bila prekinuta.

6.Zapisnik o saslanju svedoka Vujadinovic Nevenke u vezi boravka u logoru «Pilicarnik» u Gornjim Potocarima u periodu od 06.05. do 13.06.1992.Svedok kaze da su pocetkom rata u selo Cumavice, u kojem je svedok zivela, pocele dolaziti komasije Muslimani, u pocetku bez oruzja, a kasnije sa oruzjem, uglavnom govoreci da ih obilaze i da ih cuvaju.Nakon izvesnog vremena Muslimanski vojnici su poceli dolaziti u selo i puskama ih postrojavali na livadi Borice. Kao i prethodni svedoci, ona govori o dogadjaju sa devojicom Ljiljanom. Svedok govori o dogadjaju koji su pominjali i ostali, kada su muslimanski vojnici odveli njenog sina Vujadinovic Rajka i njene devere

Vujadinovic Milosa i Milovana. Njen sin se vratio istog dana i pricao joj kako ga je Hajro Besic vodio u neki potok te mu govorio da izabere neku kladu na kojoj ce mu on odseci glavu i tom prilikom ga je tukao po glavi i grudima i kada je dosao kuci bio je sav modar, a glava mu je krvarila. Kada su posle par dana vratili i Milovana, Nevenka je otisla da ga obidje i licno je cula kada je Milovan pricao da su mu gasili cigarete po telu i da su ga neprestano tukli. Posle ovoga svedok govori o vremenu kada su odvedeni u «Pilicarnik» i za logor ima iste komentare kao ostali svedoci. Kaze da strazari nisu ulazili u logor, ali su se pripadnici muslimanske vojske skupljali pored logora i pretili da ce ih pobiti.. Ona isto govori o mucenju ucitelja iz Fakovica. Nevenka kaze da je medju zarobljenima bilo dosta starijih i bolesnih, pa su neke morali nositi do «Pilicarnika» kao njenu svekrvu Djuricic Miljanu. Svedok isto navodi da je Vujadinovic Radenku, majku male Ljiljane, Oric slao dva puta na liniju razgranicenja prema Bratuncu, da vrsi pregovore sa srpskom vojskom oko razmene, ali je uvek u logoru ostajala njena cerka, u slucaju da Radenka odluci da se ne vrati. Jednom prilikom Oric je odredio i samu Nevenku da ide na liniju razgranicenja Zuti most te da medju zarobljenim i poginulim Muslimanskim vojnicima prepozna Hodzic Ameda sto je ona i ucinila te se vratila i rekla Oricu da je prepoznala Ameda, ali razmena nije tada obavljena vec kasnije i to zahvaljujuci cinjenici sto je VRS prethodnog dana iz Bratunca pustila nekoliko zena i dece. Nevenka kaze da su skoro sva lica koja su bila zatvorena u logoru nakon razmene zatrazila lekarsku pomoc jer su svi bili izmoreni, gladni i preziveli su veliki psihicki stres koji Nevenka i danas oseca i ne moze boravak u logoru da izbrise iz secanja jer je bila zatvorena sa svoja dva sina, Simom (12 godina), Rajkom (21 godina) i i suprugom Nedeljkom koji je 12 jula 1992. nestao u Zalazju, a prilikom tok napada na Zalazje su jos nestali i Vujadinovic Milovan, Dusan i Bosko, koji je skoro pronadjen, a za druge se jos nista ne zna. 16.09.1992. u mestu Zaluzje u zasedi muslimanskih vojnika ubijen je Nevenkin sin Rajko sa jos 8 lica srpske nacionalnosti.

7. Zapisnik o saslanju svedoka Vujadinovic Vinke u vezi boravka u logoru «Pilicarnik». Svedok navodi da je u maju mesecu iz sela Cumavici gledala kako kako njene komsije Muslimani pale sela Osredak, Kovacica, Vigor, Rovici, a prvo su zapalili selo Gniona, pa prosli pored Cumavica i popalili navedena sela. I ona govori o invalidu Ristanovic Sekuli iz Osredaka koji je zapaljen u svojoj kuci kao i o dogadjaju kada muslimanska vojska odvodi i mucu Vujadinovic Rajka, koji je bio njen suprug, Milosa i Milenka. Takodje navodi da je prilikom jednog postrojavanja na livadi Borice prepoznala Nasera Orica. Ona opisuje kada je jedan od muslimanskih vojnika uzeo devojcicu Vujadinovic Ljiljanu staru 3 godine i rekao da ce je zaklati i odveo je do jednog panja, a sa njom je odveo i Vujadinovic Milanku, malo stariju devojcicu, te je pretio da ce i nju zaklati, a posle sve ostale pobiti. Takodje su izveli iz reda njenog muza Rajka i odveli ga u obliznju sumu gde su ga tukli i kada se vratio nakon 20 minuta, l ava mu je bila krvava, a on nije smeo nista reci od straha. Kada je pao prvi mrak naredjeno im je da krenu sa vojnicima u Bacute. Sve su terali da trce, a vojska je bila na pocetku i na kraju kolone i svi su bili naoruzani. Celim putem su zatvorenici psovali majku cetnicku i pretili im da ce ih likvidirati. Iz Bacuta su odvedeni u «Pilicarnik» (dalje opisuje uslove u «Pilicarniku» kao i ostali svedoci.) Ona kaze

da je drugo ili treće jutro od njihovog dolaska i «Pilicarnik» dolazio Naser Oric te su nekim kamionom prevezeni u Betonjare u Potocarima gde su trebali biti razmenjeni. Tamo su stajali postojeni jedno dva sata na vrucini na putu, niko im nije dao vode i nisu smeli razgovarati, a ko je zatražio vode odmah mu je zaprećeno da će ga ubiti. Svedok se seća da je neki vojnik pod imenom Kemo sutnuo jednu staklenu flasu prema ljudima u redu, koja se razbila ali nikoga nije povredila. Svedok dalje govori o pokusajevima razmene, kao i ostali, i o razmeni poruka sa VRS koje su nosila Radenka i Nevenka. Vinka ima rešenje o boravku u logoru. Za sve vreme provedeno u logoru je pojela samo pola kuvanog jajeta, a hranu inače nisu dobijali uopšte, iako je u logoru bilo petoro male dece, a vodu su dobijali u zavisnosti od toga ko je bio na strazi. Kako je Vinki poznato, pojedina lica su zbog torture u logoru obolela, pa su nakon nekoliko godina i umrla, a poznato joj je za Vujadinovic Koviljku, rođenu 1946. koja je umrla nekoliko godina nakon boravka u logoru, kao i Vujadinovic Rade koji je takodje bio mlađji čovek. Sto se nje lično tiče, ona i danas oseća strah i uznemirenost kada se seti tih događaja i misli da će ih se secati celog života i da će to uticati na njeno zdravlje. Vinka kaže da je prilikom napada na Zalazje 12.07.1992. ubijen njen otac Milovan Lazarevic, a svekar Nedeljko je tada nestao i za njega se još ništa ne zna. 16.09.1992 u zasedi u Zalazju ubijen je i njen muž Rajko sa još nekoliko civila. Misli da je on tada bio pripadnik VRS, a sahranjen je na gradskom groblju u Bratuncu.

8. Vujadinovic Goran. Svedok kaže da su 7. ili 8.05.1992. u Cumavice došla dva pripadnika tadašnje armije BiH iz Srebrenice i od predstavnika sela zatražili da se preda svo oružanje, a dali su rok do 12:00 tog dana. Stanovništvo je predalo svo oružje uz oružane listove, nakon čega je došla vojska BiH i svim stanovnicima je zabranjeno da se kreću i napustaju svoje kuće. Svedok, kao i ostali svedoci govori o maltretiranju njegovog oca Vujadinovic Milenka, Rajka i Milosa. Kada su sutradan u 13h doveli njegovog oca Milenka i rođjaka Rajka svedok je video da su bili pretučeni. Ti vojnici koji su doveli njih dvojicu su ih naterali da tako pretučeni kleče na koljenima, a od drugih stanovnika sela su tražili drugo oružje, a to oružje nije bilo u selu. Postoje stanovnici Cumavice nisu imali to oružje, a to im vojnici nisu verovali, oni su onda počeli da fizički napadaju mlađja muska lica i tom prilikom je svedoka neki Zuko sa Likara uveo u kuću i udarao više puta nogama, rukama i puskom u predelu ledja i glave, psujući mu srpsku majku, a od zadobijenih povreda svedok je krvario i iz nosa i iz glave. Na isti način su tukli i druge terajući ih da otvore sve kuće da bi vojnici izvršili pretres tih kuća, a ujedno su pljačkali ono što im se svidelo po kućama. Vojnici su ih postrojavali i tom prilikom Hajro Besic je izveo svedokovu sestru Milanku, koja je tada imala 14 godina i rekao, izvadi si nož, da će je zaklati. Dalje svedok govori o odvođenju u logor «Pilicarnik» i uslovima koji su tamo vladali- svi su bili u jednoj maloj prostoriji, nije bilo ni kupatila ni toaleta, hranu nisu dobijali, a vodu retko, u prostoriji su se nalazili kaveži za koskoske i sve je smrdelo na kokosiji izmet. Nakon nekoliko dana provedenih u tom zatvoru prevezeni su u Potocare i postrojeni na regionalni put Srebrenica –Bratunac zbog razmene koja je trebala biti, a naredjeno im je da se od Potocara kreću belom linijom do Zutog mosta gde su bili postrojeni na asfaltu, a bile su jake vrućine oko 5 sati i nije smeo niko seći

ni izaci iz reda..Tog dana nije uspela razmena, kao ni jos dve naredne, ali cetvrta razmena je bila uspesna pocetkom juna 1992. Svedok ima psihicke traume od svih ovih desavanja.Svedokov otac, Vujadinovic Milenko, zajedno sa vise stanovnika sela Cumavici i to Vujadinovic Nedeljkom i Dusanom nestao je na Zalazju 12.07.1992.

9.Krivicna prijava protiv (?) Sahida u vezi nekog ucitelja (verovatno Kovacic Bozidara) iz neke osnovne skole u Bratuncu.Tekst je necitljiv, ali mislim da se radi o ubistvu Saric Zivorada.Na drugoj strani se govori o informativnom razgovoru sa Sinanovic Abidom kome su bile poznate okolnosti «zarobljavanja» i odvođenja Kovacic Bozidara iz Tegara u selo Brezovice, a potom u Srebrenicu (to bi mogao biti taj ucitelj koga su pominjali svedoci iz Cumavica).Razgovor je takodje obavljen i sa Kovacicevom suprugom i postoji zapisnik.

10.Dalje su u prilogu date beleške o razgovoru sa Sinanovicem .Tekst je tesko citljiv , ali negde na polovini Sinanovic kaze da Tursumovic Zulfo zna ko je ubio ucitelja Boska.Isto tako kaze da je akciju na selo Oparice vodio Salihovic Huso.U napadu na selo su zarobljeni Srbi: Dragic Ugljesa i Zlatko .Isto tako Sinanovic zna za nekog Muslimana iz Silajce koji je imao snajper i sa istim pucao po srpskim selima Loznicka Rijeka i Bjelovac.Kaze i da su obe zasede u selima Tegare 1992 godine organizovali i izveli ljudi iz jedinice Akifa Hustica koji je kasnije i sam poginuo.

11.Zapisnik o saslanju svedoka Kovacic Milke u vezi nestanka muza Bozidara 09.06.1992. kao i ubistva Zaric Zivorada i ranjavanja njegovog oca Zaric Sretena.Svedok kaze da je od Zaric Sretena, koji je bio ranjen u predelu donjih ekstremiteta, saznala da je njen muz odveden.Sreten je njoj rekao da je 06.09.1992. oko 13:00 izvršen napad na Tegare i da je Zivorad Zaric ubijen, a Bozidar Kovacic odveden iz stana.(ostatak strane nemoguće pročitati).Bozidara su mucili i tukli .Posle su ga odveli u komandu u jednoj kuci gde su ga tako premlacenog vukli niz stepenice te su ga bukvalno streljali onako poluisprebijenog .Ona ne zna ko je izvršio egzekuciju, ali zna da postoji svedok koji je sve to video, kome ne zna ime, ali zna da zivi u Solocusi u opštini Srebrenica i da su Vojna policija brigade Bratunac i udruženje logorasa iz Bratunca uzimali njegovu izjavu. O ubistvu Zaric Zivorada cula je od njegovog oca Sretena koji je rekao da su Jusuf Mehanovic i jos nekoliko lica izvršili to ubistvo.Inace , oni su tada bili mobilisani u vidu TO za zastitu gradjana Tegara, ali ona nije sigurna da li je prilikom zarobljavanja i odvođenja iz stana imao uzase pusku.Takodje su i Zaric Zivorad i njegov otac Sreten bili pripadnici TO.Nakon sto je Milkin muz ubijen u blizini kuce Azema Adzovica, les je natovaren u vozilo marke Lada-Niva, bele boje sa razbijenim zadnjim staklom i odvezen prema Milacevicima, po njenom saznanju to je neki potok, i pretpostavlja da je u tom rejonu i sahranjen u nekoj masovnoj grobnici, jer je uzvodno uz potok i odvezen.

12.Službena zabeleska povodom saznanja vezanih za naredbu br. Kt-8/01 od 15.09.2005. MUP RS je preko ministarstva odbrane FBiH trazio ime komndanta koji je komandovao muslimanskom vojskom 09.06.1992. kada je u selu Tegare ubijen Zaric Zivorad, ranjen Zaric Sreten i zarobljen Kovacic Bozidar.Medjutim u knjizi Milivoja Ivanisevica «Hronika naseg groblja» saznaje se da je komandir

	<p>cete u Tegarama bio Ibrahimovic Nazifa Idriz koji je vodio akciju na Tegare 20.06.1992. Takodje se saznaje da je Dautbasic Rame Juso vodio akciju na selo Tegare 09.09.1992. I Halilovic Redje Resad je vodio akciju 17.07.1992. na isto selo. Iz izveštaja fotokopije koju je potpisao Alic Fahrudin, koji je bio u komandi Srebrenicke brigade, navodi se da su akciju na selo Tegare pocetkom jula 1992 vodili: Mehanovic Zahid, Alic Abdulah, Salovic Hemo, Memisevic Mehmedija, Sinanovic Nedzad, Memisevic Bekir i Ahmetovic Nijaz gde se konstatuje da su ubijena dva srpska vojnika i jedan zarobljen, ali se imena ne pominju.</p> <p>13.Zapisnik o saslanju Zaric Vidoja u vezi ubistva Zaric Zivorada i ranjavanja Zaric Sretena kao i odvodjenja Kovacic Bozidara dana 09.06.1992.Svedok kaze da je tog dana bilo dvadesetak mestana pokraj regionalnog puta Skelani-Bratunac.Cuo je svog oca, Zaric Sretena, koji galami nesto kod tih gradjana.Otisao je kod svog oca i pitao ga sta je bilo, a on mu je odgovorio da ga je ranio komsija Zahid i njegov brat, kome ne zna tacno ime, od oca Ahmina.Svedokov otac je govorio da, kada ga je Zahid ranio, naredjivao mu je da legne uz psovke drzeci pusku.Videvsi pusku Sreten je poceo bezati i tako je stigao do kuce.Ne znajuci sta mu je sa Bratom Zivoradom i uciteljem Kovacic Bozidarom svedok je sam otisao do kuce svog brata da vidi sta je sa njim.Nasao je brata koji je lezao potrbuske ispod prozora svoje kuce.Imao je ubod nozem u predelu vrata , kao i jedan ubod u predelu srca i jedan sa desne strane ruke su bile obe izlomljene i isecene nozem od lakata i desna noga je bila uvrnuta (tako je receno u tekstu).Svedok se kasnije spustio u selo.Ono sto je cuo je da je Ahmin sin Zahid bio u ZNG-a tadasnje vojne formacije koje su delovale u ratnim dejstvima u Hrvatskoj, te su se tamo obucavale. Obdukcija svedokovog brata nije vrsena, a svedok zna da je njegov brat posedovao stari smajser koga nije upotrebljavao.Sto se tice svedokovog oca Sretena, on je dva puta isao u Bajinu Bastu na previjanje.Svedok zna, da kada se ovo desilo sa njegovim bratom Zivoradom , da su tada odveli i Kovacic Bozidara. Svedok tvrdi da ni Zivorad ni Sreten nisu imali oruzje u rukama u momentima ranjavanja, odnosno ubistva.</p>
Viogor	<p>1.Zapisnik o saslanju svedoka Vasic Slobodana u vezi nestanka njegove majke Vasic Stoje u mestu Viogor.Svedok kaze da je njegova majka bila nepokretna, te pocetkom ratnih dejstava nije mogla pobeci kada je bio napad od strane muslimanske vojske.Telo nikada nije pronadjeno.Svedok je i sam bio u kuci sa bratom Stojanom i snajkom Zivanom sve do trenutka dok pripadnici muslimanske vojske nisu napali selo i poceli da pale kuce.Svedok misli da se ostatci njegove majke nalaze na zgaristu kuce, ali ne zna da li je prethodno ubijena.Tog jutra su zapaljene sve kuce u Viogoru i okolini i svedok zna da postoje jos dva starija lica koja se vode kao nestala od tog napada, od kojih je jedan bio nepokretan, a radi se o Ristanovic Sekuli, cije telo je pronadjeno u rusevinama njegove kuce i Jovanovic Drago za koga ne zna da li je pronadjen.</p> <p>2.Molba (formular Crvenog krsta) za trazenje Vasic Stoje gde su dati svi njeni podatci, kao i to ko je trazi (Vasic Vitomir).</p> <p>3.Sluzbena zabeleska sastavljena 02.11.2005. u vezi izlaska na lice mesta u mestu Viogor na zgariste porodice kuce Vasic Stoje, a povod trazanja njenih posmrtnih ostataka.Prekopavanjem terena nadjeni su fragmenti kostiju na zgaristu na kojem je bila kuca, za koje se pretpostavlja da pripadaju poginuloj.Ista je u svojoj kuci</p>

ostala usled nepokretnosti tako da je zapaljena zajedno sa kucom od strane pripadnika armije BiH, koje je po kazivanju stanovnika tog sela predvodio Naser Oric.

4.Fotodokumentacija zgarista kuce Vasic Stoje.

5. Zapisnik o saslanju svedoka Vasic Mire u vezi napada na selo Vijogor koji je izvršen 15.05.1992. i tom prilikom je ubijen Jovanovic Dragoljub.Svedok kaze da su u aprilu (1992) mesecu,a i pre, pocele provokacije od strane pojedinih komsija Muslimana iz susednih sela, Suceske i Bajramovica, a koje su se ogledale u svakodnevnom zaustavljanju autobusa od strane lica koja su na glavama imale crne kape tako da se ne bi mogli prepoznati.Zbog navedenih dogadjaja, svedok je otisla sa detetom u Zrenjanin.Dana 15.05.1992. sela Vijogor, Osredak, Kovacica, Rovici i Orahovica su napadnuti od strane pripadnika TO Srebrenica, ali mestani su se vec povukli,samo su ostali stari,medju kojima i Mirini roditelji.Mirina majka se nekako uspela izvuci prilikom napada i ona joj je licno pricala da je odmah pocela bezati cim je cula pucnjavu, a Mirin otac je krenuo prema stali da uzme konja i od tog trenutka se za njegovu sudbinu nista ne zna.Tom prilikom je u selu Vijogor ubijena Stoja Vasic ciji su posmrtni ostatci nadjeni pre par meseci.Mirin brat je putem MKCK poslao pismo u Srebrenicu, a iste godine je licno od Tursunovic Zulfe dobio pismo u kojem ga on obavestava da je im je otac poginuo u blizini kuce 15.05.1992. i da je tu u blizini i sahranjen.Od strane komisije za trazenje nestalih i zarobljenih vrsono je pretrazivanje oko kuce,ali posmrtni ostatci nisu nadjeni.Mira ne zna ko je izvrsio napad na selo, koje je posle napada bilo potpuno unisteno.Miri su unistene i zapaljene dve kuce i dve stale, odvedena jedna krava,a svinje poubijane,dok su stvari opljackane.

6.Molba (formular Crvenog Krsta) za trazenje Jovanovic Draga koju je podnela Jovanovic Stanislava.

7.Izvod iz maticne knjige rodjenih na ime Jovanovic Drago.

8.Pismeni odgovor Tursunovic Zulfe Mirinom bratu gde ga obavestava gde i kada mu je otac poginuo (kao sto je navedeno u izjavi svedoka).

9.Izvod iz maticne knjige umrlih na ime Jovanovic Drago.

10.Ratni kalendar 281.IBL Brigade. gde se navode aktivnosti i datumi napada na neka sela od strane muslimanskih snaga u periodu od 10.04.1992 -07.04.1993.

Posle toga sledi propratni teks.U jednom delu teksta se kaze sledece:»09.05. u Srebrenici dolazi do sastanka izmedju Akifa Ustica, Z. Tursunovica, N.Orica, F.Hamdije.Na sastanku se postize dogovor o ciscenju terena oko Vijogore i Orahovice.Akcija je zakazana 15.05.1992.Isto tako se navodi da je 20.05.1992. doslo do osnivanja staba TO Srebrenica, tela koje ce koordinirati svim oruzanim akcijama u opstini.Dalje se govori o podvizima ovog tela i kako su pocetkom 1993. Srebrnicani dobili zastitu medjunarodne zajednice.

11.Zapisnik o saslanju svedoka Vasic Jele u vezi nestanka Vasic Obrada koji je njen suprug.Svedok kaze da su pocetkom maja meseca 1992. godine pocele provokacije iz susednih muslimanskih sela pucanjem iz vatrenog oruzja, a dana 06.05.1992. su iz njihovog sela gledali kako gore srpska sela Gniona i Gostilj.Posto su osecali strah za zivote, Jelin suprug je 09.05.1992. otisao u civilnom odelu u Srebrenicu da pronadje nacin da Jelu i decu prebaci na sigurno.Istog dana , komsija Ilic Vukasin dolazi do Miline kuce sa njegovim

	<p>vozilom i govori joj da mora ici sa njim ako misli da spasi sebe i decu i Jela polazi sa decom za Srebrenicu.Na putu za Srebrenicu vozilo nailazi na minirani put i biva osteceno,ali svi u vozilu ostaju nepovredjeni.U Srebrenici nije bilo nikoga, ali Jela uspeva da nadje supruga koji joj kaze da bezi, a da ce se on snaci i to je poslednji put da ga je ona videla.Svedok isto navodi da je, nakon oslobodjenja Srebrenice, u kuci Nasera Orica pronadjena sveska u kojoj je evidentirano necitkim rukopisom da je Vasic Obrad, brat Milosa i Bozidara Vasica, ubijen kod releja u Srebrenici.Tom prilikom je takodje pronadjen jedan papir na kojem je opisan nacin na koji je ubijen Markovic Mirko iz Srebrenice i Jela je taj papir predala njegovom sinu koji sada zivi u Srebrenici, a svesku je predala jednom radniku policije Srebrenica.Njihova imovina u selu Bojna je nakon izlaska popljackana i popaljena.Jela napominje da je nestanak njenog supruga ostavio velike psihicke probleme njihovim cerkama Sladjani i Jovani koje su tada imale 4 i 5 godina , kao i Obradovom sinu Zdravku, iz prvog braka, cija je majka poginula pre rata , a u ratu je izgubio i oca.Jela je u ovom ratu izgubila i dosta rodbine, pored muza, a u selu Podravanje prilikom napada muslimanske vojske ubijeni su joj sestra Marinkovic Dikosava, njen suprug Milos i njihova dva sina Rade i Milovan, a treci sestric, Bibic Tomo je ubijen iz zasede koja je napravljena iz zasticene zone UN-a od strane muslimanske vojske u junu 1995 u Z.Jadru tkz. Podsomace.</p> <p>12.Izvod iz maticne knjige umrlih na ime Vasic Obrad.</p>
Sjemovo	<p>1.Zapisnik o saslanju svedoka Zekic Maksima u vezi nestanka njegovog strica Zekic Milosa u selu Sjemovo 1992.Dana 09.05.1992. oko 19:30 selo Sjemovo je napadnuto od strane jedinice Nasera Orica, kojom je komandovao izvesni Ibro iz Brakovaca.Ova jedinica je opkolila mestane i, pomocu megafona, trazila da se predaju uz obećanje da ce im postedeti zivote ako predaju oruzje.U protivnom su rekli da ce im popaliti kuce i ostalu imovinu, a da ce njih poubijati.Na njihov poziv da se predaju, svedokov rodjak Bozo je rekao da nije posteno sto ih tako mucki napadaju na sta su oni odgovorili pojedinacnim pucnjevima iz vartenog oruzja.10.05.1992. u selo su dosli Suratovic Ramo i Dervo iz Ravnih Njiva da pozovu mestane na pregovore sa Oricem oko predaje oruzja.Na pregovore su otisli svedokov otac Ljubomir, stric Milos i rodjak Miladin.Na tim pregovorima obećano im je da ce dobiti specijalne kartice za slobodno kretanje ako predaju oruzje.U noci izmedju 11 i 12.05.1992. mestani napustaju selo i odlaze za Milice.Grupu mestana su sacinjavali devet muskaraca i dve zene.U selu je ostao samo svedokov stric Milos koji nije bio sposoban za duzi napor zbog povrede koju je zadobio prilikom pada sa konja tri godine ranije.Svedok se posle toga prvi put vratio u selo 1995. gde je umesto kuca zatekao zgarista i rusevine.Pouzdanih podataka o tome sta se desilo sa svedokovim stricem Milosem nema, ali pretpostavlja da se njegovi ostatci nalaze ispod rusevina njegove kuce u Sjemovu.</p> <p>2.Sluzbena zabeleska povodom izlaska na lice mesta u selu Sjemovo gde je izvršena ekshumacija posmrtnih ostataka Zekic Milosa.U rusevinama kuce su pronadjeni ostatci ljudskih kostiju.</p> <p>3.Foto dokumentacija –ekshumacija posmrtnih ostataka Zekic Milosa</p>
Osredak(i Zalazje)	<p>1.Zapisnik o saslanju svedoka Vasiljevic Branislava u vezi napada na srpska sela Osredak i Zalazje koji su izvršeni od strane pripadnika armije BiH, a kojom</p>

	<p>prilikom su u selu Zalazje ubijeni braca Vasiljevic Radislav i Radisav.Svedok kaze da u njihovom zaseoku Rosulje niko nije posedovao vojnicko naoruzanje ni vojnu uniformu,ali su provokacije od strane komsija Muslimana pocele od aprila 1992 i to uglavnom iz sela Babuljice, Slatina i Suceška.Nakon napada na selo Gniona pocinju ucestale provokacije pucanjem iz vatrenog oruzja oko Rosulje pa su se sva cetiri domacinstva iz tog sela povukla u Osredak. 10.06.1992. zarobljeni su stanovnici Cumavica, a u selo Osredak su dolazili zarobljeni stanovnici Cumavica da im prenesu da se i oni predaju, ali stanovnici Osredka to nisu prihvatili pa su napustili selo koje je odmah nakon njihovog izlaska i zapaljeno, a stoka opljackana.Svi su otisli u Milice, a posle toga zene i deca su otisli u izbeglistvo u Srbiju, a vojno sposobni muskarci na Zalazje. 08.06.1992.oko 5:00 je izvršen prvi napad na to selo i tom prilikom je ubijeno pet civila,a medju njima je bila i jedna zena,a pola sela je popaljeno i unisteno.Prilikom tog napada poginulo je i pet vojnika armije BiH, a Naser Oric je poslao zarobljenog stanovnika sela Cumavici, Vujadinovic Milosa, koji je bio sa vidnim modricama, a zapreceno mu je, ako se ne izvrsi razmena ili ako se on ne vrati, da ce mu biti ubijena njegova dva maloletna sina.12.07.1992. ponovo je napadnuto Zalazje, ali svedok nije bio tada u selu i tada su ubijena njegova dva brata Radislav i Radisav koji su bili u civilnom odelu, a mozda su posedovali neko oruzje. Radisav se vodi kao nestala osoba.Prema nekim saznanjima Radisav je zarobljen na Zalazju i doveden ziv u Srebrenicu sa jos nekoliko lica medju kojima je bio i sudija Slobodan Ilic, Marko Jeremic i drugi te da su nakon toga u Srebrenici na nepoznatom mestu i likvidirani, a prethodno su boravili u SJB Srebrenica, ciji je nacelnik bio Hakija Meholjic.Svedok napominje da je nakon zauzimanja Srebrenice od strane VRS u Oricevoj kuci pronadjena licna karta Jeremic Marka..Sto se tice Radislava , on je nakon cetiri dana od napada na selo razmenjen sa jos petnaest poginulih, a Branislav kaze da je jedva prepoznao brata i to na osnovu burme koja se nalazila na prstu, a inace je telo bilo izmasakrirano kao i paljeno, najverovatnije let-lampom, sa malo garderobe na sebi.Prema pricama Lazarevic Milomira i Jeremic Milana, oni su nakon napada na selo licno videli Oric Nasera da postrojava vojsku u centru sela, pa svedok misli da je Oric, zajedno sa Tursunovic Zulfom, odgovoran za napad na selo i ubistvo njegova dva brata.Takodje misli da Oric i Tursunovic, zajedno sa Meholjic Hakijom,znaju za sudbinu Radisava, iza kojeg su ostala njegova supruga sa dvoje dece.</p>
Orahovica	<ol style="list-style-type: none"> 1.Zapisnik o saslanju svedoka Gvozdencovic Stane u vezi nestanka njenog oca, Petrovic Radojka 15.05.1992.Dana 09.05.1992. svi stanovnici su napustili selo Orahovica i otisli u Podravanje, ali 14.05.1992. svi muskarci koji su bili radno sposobni su se vratili i selo.Medju njima je bio i Stanin otac Radojko.Sve sto Stana ovde navodi je cula od Mitra iz sela Dolova, kojem se ne seca prezimena, ali zna da je umro i da je bio ocevidac svega. 14/15.05.1995. Muslimani napadaju Orahovicu i tom prilikom nestaje Stanin otac Radojko cije telo nikada nije nadjeno, ali je cula da je poginuo i da bi telo moglo biti u blizini porodice kuce u Orahovici u jednoj njivi pored tresnje.U daljem tekstu Stana opisuje gde bi mesto groba moglo biti. 2.Podaci o nestalom licu- Petrovic Radojko 3.Zapisnik o saslanju svedoka Petrovic Sretena.On je o dogadjajima u

Orahovici cuo od striceva Petrovic Milana, Mirka, kao i od drugih koji su bili u grupi. On navodi da je 13.05.1992. grupa od dvadeset ljudi izbeglih u Podravanje iz Orahovice, odlucila da se vrati u Orahovicu sa namerom da puste stoku iz stala kako ista ne bi uginula bez hrane, a sa namerom da se posle toga vrate u Podravanje. Medju povratnicima su bili i svedokovi stricevi Milan i Radojko. Prilikom povratka bivaju napadnuti u zaseoku Dolovi od strane muslimanskih oruzanih snaga i tom prilikom bivaju ranjeni Petrovic Vukosav i Bibc Radivoje, a Petrovic Radojku se gubi svaki trag.

4. Zapisnik o saslanju svedoka **Ilic Bogdane**. I ovaj svedok je bila medju izbeglima iz Orahovice koji su prebegli u Podravanje 11.05.1992. a ona i njen suprug su bili u grupi povratnika 13.05.1992. sa ciljem da vide sta im je sa kucom i sa stokom. Ona je bila jedina zena koja je posla sa grupom od 24 muskarca. Uvece su stigli u Orahovicu i videli da im je kuca citava i da se stoka nalazi na svojim mestima. Sutradan, Muslimani su iznenada napali selo, a oni su pokusali da pruzе otpor. Bogdana je videla da su istovremeno poceli da gore kuce njenog devera Ilic Milovana i zeta Ljube. Oko 11h su uspeli da se izbave iz Orahovice, a tokom napada je ranjen Babic Radivoje, a nestao je Petrovic Radojko o kome se ni danas nista ne zna. Svedok dalje navodi imena ljudi koji su bili u grupi. 24. jula 1992. Bogdana odlazi zajedno za muzem kod sestre u Bjelovac, a cerke salje za Bratunac. Njen muz se ukljucuje u branioce tog sela. 14. decembra 1992. oko 06:30 Bogdanin muz budi sve ukucane i kaze im da ustaju jer je pocео napad na selo. Odmah su svi ustali i Bogdana je cula kako se sa svih strana puca, kao i zapomaganje komsije, Matic Radivoja koji je bio ranjen u dvoristu svoje kuce. Ubrzo zatim u kucu su utrcale Radivojeve cerke Gordana i Snezana i zvale u pomoc jer im je otac ranjen i nalazi se u dvoristu. Bogdanin muz Milun je otisao da pomogne Radivoju, ali se vise nije vratio. Jos je bio mrak kada je Bogdana cula kako prvi komsija, Bozo Todorovic, zove u pomoc jer je bio ranjen. Ona je dotrcala do njega i previla mu ranjenu nogu maramom, a zatim je pokusala sa njegovom majkom Stevkom da ga prenese u letnju kuhinju, ali on je u Bogdaninom narucju izdahnuo. Zatim ga je sa sestrom unela u letnju kuhinju. U tom trenutku naisla je komsinka Dara i pokazala u parvcu Radivojeve kuce u cijem je dvoristu lezao Bogdanin muz i ona je odmah otisla tamo i videla da joj je muz ubijen, a nedaleko od njega lezao je Matic Radivoje koji je takodje bio ubijen. Bogdana je stajala pored muza i kukala kada je primetila nekoliko muslimanskih vojnika kako trece iza kuce i zauzimaju zaklon. Onda je usla u kucu Matic Radivoja i Slavke i posla je prema jednom prozoru da ga otvori i vidi sta se napolju desava kada je pored njene glave proleteo jedan metak. Odatle se sklanja u jedan hodnik odakle je videla Gordanu kako lezi potrbuske, a bila je pogodjena metkom u ledja i na grudima joj je stajala velika izlazna rana. Bogdana je Gordanu pokrila kaputom, a kada je izašla, videla je Snezanu, ranjenu u nogu, kako sedi pored stepenista na ulaznim vratima i to je bio razlog da se vrati u kucu i potrazi zavoj. Snezana joj je tada rekla da su Muslimani opkolili kucu i da je najbolje da izvrse samoubistvo. Snezana se sama pokusala previti jer je bila medicinska sestra i dok je Bogdana bila pored nje, cula je Gordanin glas kako trazi da je vodi u toalet. Bogdana je usla u hodnik, ali nije nasla Gordanu gde ju je ostavila pa je krenula da je trazi i nasla je na WC solji kako sedi i vec je bila

	<p>izdahnula. Za to vreme Muslimani su vec usli u kucu.Muslimani su pitali Snezanu ko se nalazi u kuci i rekli da zenama garantuju bezbednost i da ce je previti. Bogdana se sakrila ispod stepenica.Muslimani su usli u kucu, poceli vrsiti pretres i odnositi stvari, ali ona je i dalje bila tamo sve do 13:30h. U medjuvremenu su dolazili i drugi Muslimani i pljackali stvari, a cula je i glasove muslimanskih zena koje su pomagale u ovim pljackama. Bogdana je, pre nego sto se sakrila pod stepenice, uzela Radivojevu pusku, napunila je i drzala pored sebe u skrovistu.Prilikom pljackanja jedan od Muslimana ju je nasao i ona je ispalila iz puske, a on se potom oteturao pozivajuci u pomoc muslimanske vojnike.Ubrzo su svi napustili kucu, a nakon pet minuta su se vratili i ubacili bombu koja je nakon eksplozije izazvala pozar u hodniku koji je Bogdana sama ugasila.Posle ovoga muslimanski vojnici vise nisu ulazili u kucu, a Bogdana se ponovo vratila u skroviste. Malo kasnije vatra se ponovo razgorela u hodniku i ona ju je opet ugasila.Dok je bila u skrovistu cula je Muslimane koji su se nalazili oko kuce i verovatno su je primetili dok je gasila vatru.Prilikom povlacenja iz sela jedan od njih je ponovo ubacio bombu u kucu koja je eksplodirala u njenoj neposrednoj blizini, od cega je bila ranjena gelerima po celom telu.Izgubila je svest i kada je dosla k sebi videla je da je bila sva oblivena krvlju.Izasla je u hodnik i cekala da se zavrse borbe oko kuce.Sa velikim naporom uspela je da se izvuce iz kuce, a dok je izlazila, pored ulaznih vrata videla je Snezanu da je bila ubijena metkom ispaljenim u grudi.U dvoristu je takodje videla tela supruga Miluna i Matic Radivoja . Dok je stajala pored supruga ponovo je pocela paljba i ona je uspela da se izvuce odatle i da ode u kucu svoje sestre Bozane i ona joj je pruzila prvu pomoc.U kuci je bila i Stevka Todorovic, majka poginulog Boze, koja je bila ranjena preko grudi i nogu. Kada je pao mrak Bozana je Bogdanu i Stevku odvela na oko 20 metara od kuce gde je dosla pomoc i one su prebacene u bolnicu u Ljuboviju. Bogdana se seca da su tada bili ranjeni i Damljanovic Bozana i jedan stariji covjek iz Bjelovca, po imenu Novak.Takodje je ranjen i Bogdanin zet Mihajlovic Srecko.Ona isto kaze da su Muslimani opljackali i porusili njenu kucu do temelja i jednu stalu, kao i ostale pomocne objekte.Takodje su popalili i razorili sve ostale kuce u Orahovcu.Od stoke je imala petoro govedi, 27 ovaca i troje svinja i sve je pokradeno.</p>
<p>Medje</p>	<p>1.Krivicna prijava MUP-a RS Centra javne bezbednosti protiv sledecih lica: Oric Naser, Bektic Nedzad, Meholic Hakija, Sejdinovic Saban, Sejdinovic Hakija, Tursunovic Zulfo.U obrazlozenju se kaze da su Muslimani napali Medje 15.05.1992. i da je tada stradala Andric Petrija, a ranjen Subotic Vidoje kojem je Zukic Husein pomogao da dodje do Bajine Baste.Nakon napada na Medje, Srbi odlaze u muslimansko selo Greben jer su im Muslimani garantovali bezbednost. Posle toga Greben posecuju u vise navrata Bektic Nedzad i Meholic Hakija sa vojskom, trazeci od Srba da predaju oruzje, posle cega pocinje stradanje gradjana Medje.Zatim se navodi da je najverovatnije po naredbi Orica, a pod komandom Bektic Nedzada ubijen Subotic Radivoje 20.05.1992. i to tako sto mu je pucano u predelu grudnog kosa.Isto tako su Sejdinovic Saban i Hakija oko 25.05.1992. iz Grebena u Medje odveli Gagic Milojka, tukli ga i zatim ubili,a sutradan su mu opljackali kucu i zapalili je. Posle ovoga se navode imena ubijenih civila (datum nepoznat), cija su tela pronadjena u stali:Djuric Vojisav, njegov gluvonem i</p>

mentalno retardirani sin Novak, Petrovic Krsto i Jevtic Radoje. Ubijene Srbe je zakopao Gagic Petar koji sada boravi u Krnulama.18.04.1997. izvršena je identifikacija ove grobnice kao i ekshumacija.U tekstu dalje pise da su posle sklanjanja u Greben, Srbi iz Medja pohapseni i odvedeni u Srebrenicki zatvor koji je bio lociran u zgradi suda u Srebrenici.Potom se navode imena pohapsenih Srba i isto tako pise da je se, pretucena od strane Tursunovica, Gagic Ljubica otrovala u zatvoru sircetnom kiselinom kako bi sebi skratila muke.U pomenutom periodu ubijeno je osam civila iz Medje, a radi rasvetljavanja zlocina obavljani su informativni razgovori sa određenim ljudima kao i druge radnje.

2.Službena zabeleska o razgovoru sa Savic Desimirom na okolnosti stradanja civila iz sela Medje.Svedok kaze da, kada je srpska vojska oslobodila Srebrenicu, rodbina je shvatila da Djuric Vojislav (iz Medja, zaseok Crni Vrh), koji je inace bio penzionisani milicioner star 74 godine i njegov mentalno retardirani sin Novak, nisu medju zivima vec da su pobijeni od strane armije BiH u Srebrenici.Pretrazivajuci selo nakon oslobadjanja Srebrenice u cilju pronalaska svojih rodjaka svedok je uspeo pronaci mesta gde su obojica sahranjena.Svedok kaze da je pored ove dvojice bilo ubijeno jos dva civila i samo zna za jednog da se prezivao Filipovic.Svedok isto kaze da je Gagic Petar iz Novog Sela sahranjivao ove ljude nakon sto su ih Muslimani pobili.On takodje navodi da je saznao da su ubista ovih ljudi pocinili: Meholjic Hakija, Bektic Nedžad,Sejdinovic Saban i Sejdinovic Hakija.Svedok isto navodi da je Gagic Petar nakon razmene pricao da se Gagic Ljubica ubila u pritvoru popivsi esenciju koju je imala skrivenu u torbi zbog mucenja u zatvoru u Srebrenici, gde je provela duzi period vremena.

3.Službena zabeleska-razgovor sa Petrovic Milenkom.Svedok navodi da u vreme napada Muslimana na zaseok Crni Vrh i Karno SO Srebrenica nije bio u selu.Iz dnevnih novina je saznao da mu je otac Krsto ubijen u prvoj polovini maja 1992. On kaze da je od Srba u selu, posle napada, ostalo samo cetiri coveka i to Milinkov otac, Jevtic Radoje, Djuric Vojislav i njegov gluvonemi sin Novak i sve njih su Muslimani pobili.Za Gagic Milojka se ne zna sudbina, a svedok kaze da je cuo da su Muslimani u maju 1992. ubili na ulazu u selo Karno Subotic Radivoja, a u Karnu je ubijena i Andric Petrija.

4.Službena zabeleska- razgovor sa Jevtic Milanom na okolnosti stradanja njegovog oca Radoja.Svedok kaze da u vreme kada je njegov otac ubijen, nije bio u selu tako da se ne moze izjasniti o detaljima.Iz novina je saznao za napad na selo.Isto tako navodi da su tada oko 20 Srba iz sela Muslimani zarobili , 11-12 zamenili, a ostale pobili, medju kojima je bio njegov otac. I on kaze da Gagic Petar zna vise o ovome.

5.Službena zabeleska o ekshumaciji 4 lesa iz dve grobnice u selu Medje, zaseok Crni Vrh.Radi se o civilima koji su pobijeni u prvoj polovini maja 1992. od strane Muslimana sa podrucja Srebrenice.U pocetku se daju zvanicne informacije: ko je prisustvovao ekshumaciji i gde se tacno grobnice nalaze.Iz prve Grobnice je izvadjeno dva lesa muskog pola.Prvi je identifikovan kao Petrovic Krsto, a drugi kao Jevtic Radoje.Iz druge grobnice su isto tako iskopana dva muska tela i to Djuric Vojislav i njegov sin Novak.Dalje u tekstu se opisuje civilna odeca koju su nosili pobijeni.Lekari specijalisti su se izjasnili da su sva cetiri lica pobijena iz

vatrenog oruzja, a pucanje je bilo iz blizine.

6. Zvanicna zabeleska MUP-a RS Centar javne bezbednosti Zvornik da su pronadjena grobna mesta sa cetiri lica, Djuric Vojislava i Novaka, Petrovic Krsta i Jevtic Radoja i da su u toku identifikacije mesta sahrane Gagic Ljubice i Djuric Petre.

7. Sluzbena zabeleska – razgovor sa Gagic Petrom. Svedok kaze da je u maju 1992. najveći deo Srba napustio selo. U selu su ostali sledeći civili: Gagic Milojko, Gagic Andja, sam svedok, Gagic Mileva, Andric Petrija, Simeunovic Velimir sa suprugom Radojkom, Subotic Radivoje, Gagic Ljubica, Gagic Cvijetin, Subotic Ilinka supruga od Vidoja, Andric Milovan, Subotic Mladen i Gagic Danica. 15.05.1992. selo je napadnuto i svi su se razbezali. Svedok je u tom trenutku kod sebe imao pusku PAP za sopstvenu odbranu, ali je nikada nije upotrebio. Pod samim nebom na njivi, poginula je Djuric Petrija. Prilikom sahrane svedok je dobro video da je njena glava bila smrskana. Isto tako na dan napada u obe noge je ranjen Subotic Vidoje kome je Zukic Husejin pomogao da dodje do hidrocentrale Bajina Basta odakle je prebacen u bolnicu. Nakon dva-tri dana preostali Srbi su otisli u muslimansko selo Greben gde su im Muslimani obećali da im se ništa neće dogoditi. Posle par dana u selo su stigli Bektic Nedžad i Meholfjic Nurija koji su sakupili Srbe kod kuće Zukic Fadila i trazili da im se preda oruzije, jer su navodno pronasli spisak naoruzanja kod ubijenog Gorana Zekica. Dok se svedok nalazio u Grebenu, jedno jutro su po njega dosli Hakija i Nedžad i odveli ga u Crni vrh da sahrani izginule Srbe u Crnom Vrh. Dolaskom u Crni Vrh u stali Jovicic Petra pronasao je mrtvog Djuric Vojisava. Glava mu je bila ogromna-natekla. Ostalu trojicu, Djuric Novaka, Jevtic Radoja i Krstu je pronasao na gomili u stali. Glave su im bile razmrskane. U sahranjivanju su mu pomogli Ahmet Alic i Abid Selimovic. Nakon sahrane Abid je napravio krstove i stavio na obe grobnice. Svedok misli da je Subotic Radivoje ubijen 24.05.1992. posto ga je Andric Milovan pronasao za stolom ubijenog. Nakon sahrane u Crnom Vrh, svedok, pred kucom Alic Elhema u Grebenu, nalazi Gagic Milojka i Subotic Radivoja koji su bili vezanih ruku na ledjima, a tu su bili Hakija i Nedžad sa njihovom vojskom. Dana 15.07.1992. u selo je dosao Nedžad Bektic sa vojnicima pa su u zatvor odvedeni: Petar, Andja, Ljubica, Cvijetin, Danica, Subotic Mladen, Andric Milovan, Mileva, Simeunovic Radojka i njen muz Velimir. Zatvor je bio u Srebrenici u zgradi suda. Prvog jutra u zatvoru ih je posetio Oric sa dve zene. Jednog dana u zatvor je dosao Tursunovic Zulfo koji je po ulasku u zatvor dograbio Ljubicu i dugo je udarao Ljubicom o zatvorski zid. Od nje se trazilo da im preda radio-stanicu koju ona nikada nije imala. Izmucena Zulfinom tucom Ljubica je popila esenciju koju je sakrila kod sebe kada je kretala u zatvor i u teskim mukama u zatvoru umrla. Zivela je oko sedam dana, a lekarska pomoc joj nije ukazivana.

8. Krivicna prijava MUP-a RS Stanica javne bezbednosti Bratunac protiv Meholfjic Hakije i drugih nepoznatih izvrsilaca zbog osnovane sumnje da su izvrsili krivicno delo ratnih zlocina protiv civilnog stanovnistva pocetkom maja 1992. napadom na srpsko selo Medje, zaseok Crni Vrh i tom prilikom su ubili neduzne civile Djuric Vojislava, njegovog sina Novu, Petrovic Krstu i Jevtic Radivoja i opljackali imovinu mestana, a nakon toga selo potpuno spalili. Prijava

se odnosi i na Subotic Radivoja i Gagic Milojka. Dalje u tekstu stoji opis dela koji je vec dat u izjavama svedoka pa nema potrebe da se ponavlja.

9.Sluzbena zabeleska o obavljenom razgovoru sa Subotic Mladjenom i Gagic Petrom iz Medja , zaseok Karno, na okolnosti boravka u logoru za civile u Srebrenici.Oni na pocetku teksta kazu da su nekoliko njih nabavili oruzje samoinicijativno, da bi se branili u slucaju napada. Zatim kazu da je 11.05.1992. Meholjic Hakija dosao sa svojom vojskom u selo i trazio da grupa seljana podje sa njima u Crni Vrh da sahrani Djuric Vojislava i njegovog sina Novu, Petrovic Krstu i Jevtic Racu koje su oni pobili kada su napali taj zaseok. Za ovu svrhu odabrali su: Gagic Milojka, Gagic Petra, Subotic Radivoja i Subotic Mladjena, ali su Radivoja vratili u selo, a ostale su odveli da sahrane poginule i istog dana su ih vratili. Kada je muslimanska vojska posla iz sela svezali su i povelili sa sobom Subotic Radivoja i Gagic Milojka i odveli ih u nepoznatom pravcu.Posle dva dana cetvorica nepoznatih muslimanskih vojnika odveli su Radivoja do ulaza u selo i ubili ga na putu pucajuci mu u ledja. Milojka je Hakijina grupa odvela prema Klotijevcu i o njegovoj sudbini se nista ne zna. 16.05.1992. u selo dolazi Bektic Nedzad i poziva seljane da dodju u Greben i obecava im bezbednost zivljena u Grebenu , ako predaju oruzje, sto su oni i uradili. Ali 15.07.1992. vojska sa Bekticen na celu dolazi u Greben, sve ih kupi i odvodi u Srebrenicu gde ih zatvaraju u prostoriju u kojij je pre bio Stab TO. Iz prostorije su izlazili napolje samo kada su hteli ici u toalet.Jeli su jedan put dnevno i to uglavnom parce hleba sa dzemom, nekada peceno jaje , ali retko, tako da su jedva prezivljavali.Tek tri dana pred razmenu poceli su im davati malo supe, makarona i krompira.U prostoriju gde su bili zatvoreni, pored strazara ulazili su svi koji su hteli, provocirali su ih, govorili da ce ih pobiti, terali ih da ustaju i govore «meraba», a neki su ih i tukli.Glavni za saslusavanje je bio Tursunovic Zulfo , koji je svakodnevno dolazio i tukao ih svim i svacim i pretio da ce ih poklati.Najvise je zlostavljao Gagic Ljubicu, koju je desetak dana izvodio iz zatvora, negde je odvodio, maltretirao i tukao, a potom je vrecao u zatvor.Posle nekog vremena ona vise nije mogla izdrzati i popila je esenciju koju je ponela od kuce.Posto joj je esencija nagrizla grlo, ona je kukala u zatvoru i trazila da joj pomognu, ali oni nisu hteli dovesti doktora, pa je ona u najvećim mukama umrla u zatvoru.Tada su doveli jednog coveka u belom mantilu koji je samo rekao da je mrtva.Osim Zulfe, u zatvoru ih je tukao i jedan milicioner kojeg niko ne poznaje i Saban iz Prohica koji je umesto noza za pojasom nosio komad testere.Od mladica iz Zlijebca i Bujakovica koji su isto bili zatvoreni , ostali su saznali da u Srebrenici ima jos jedan zatvor, negde u centru grada prema autobuskoj stanici, velicine 2x2 metra i u toj prostoriji su zidovi, prema njihovom kazivanju, isprskani krvlju. Dana kada su svi uhapseni selo je spaljeno od strane komsija Muslimana iz sela Vucici, Greben i muslimanske Medje.Prvo su pokrali sve sto se moglo pokrasti pa su onda sve i zapalili.Ukupno je u Karnu popaljeno 15 kuca sa svim pratecim objektima (5 kuca u zaseoku Subotici, 6 kuca Gagica, 3 kuce Andrica i jedna Simeunovica).

10.Krivicna prijava protiv Bektic Nedzada i drugih NN izvršilaca zbog osnovane sumnje da su izvršili krivicno delo ratnog zlocina protiv civilnog stanovnika i izvršili protivpravno zatvaranje civila sela Medje-Karno srpske nacionalnosti i

držali ih u zatvoru u Srebrenici do 13.08.1992. U zatvoru su svi tučeni i na drugi način maltretirani, a selo je totalno opljačkano i nakon toga spaljeno. U opisu dela stoji ono što su već naveli svedoci pa nema potrebe za ponavljanjem. Kao dokazni materijal prilazu se izjave svedoka: Subotic Mladena, Andric Milovana, Gagic Petra i drugih razmestjenih iz tog sela.

11. Ponovljena službena zabeleska razgovora sa Subotic Mladjenom i Gagic Petrom.

12. Zapisnik o saslušanju svedoka Gagic Petra. Svedok kaže da su 15. maja 1992. Muslimani iz okolnih sela izvršili napad na selo Karno opkolivši ga sa svih strana. Prilikom ovog napada ubijena je Andric Petrija stara oko 60 godina, a Subotic Vidoje star 65 godina je bio ranjen u noge. Telo ubijene Petrije je svedok video na mestu zvanom Polje i video je da joj je jedna slepocnica bila izbijena. Ranjenog Vidoje je video na mestu zvanom Surduk, sakrivenog ispod plasta sena, iznad jednog potoka. Nekoliko dana posle napada na selo Hakija i Nedžad Bektić su ispred kuće Abida Ukica skupili muskarce iz sela Karno. Pored Petra iz Karno su još došli i Gagic Miloško, Subotic Radivoje, Subotic Mladjen i Simeunović Velimir. Hakija je rekao da oni treba da idu u Crni Vrh da se sahrane neki ljudi po srpskim običajima. Tada je Nurija rekao da ostane i da ga dobro čuvaju. Odredili su samo Petra da podje u Crni Vrh, a Petar ne zna šta se sa ostalima dogodilo. Sa Petrom je u Crni Vrh poslo 10-tak muslimanskih vojnika iz okolnih sela među kojima poznaje samo Nuriju i Bekira Alica iz Medja. Odveli su ga u jednu stalu gde je desno od ulaznih vrata bio zgrčen u klecećem stavu les Vojislava Djurica, a u suprotnom delu od vrata njegovog sina Nove, Krste Petrovića i Jevtić Rade koji su bili nabacani na gomilu jedan preko drugoga. Petar je, zajedno sa Muslimanima koji su bili sa njim, sahranio ove ljude; po dvojicu u jedan grob. Prilikom povratka u selo Medje, na terasi kuće Edema Alica, svedok je video svezane Gagic Milošku i Subotic Radivoja. Pored njih je stajao jedan muslimanski vojnik sa puskom na gotovu. Posle toga Radivoja svedok više nije video, a samo je jednom video Milošku nekoliko dana kasnije kada su ga Muslimani sprovođili pred kuću pokojne Petrije Andric i terali ga da nogom provali vrata. Među Muslimanima koji su ga sprovođili svedok je prepoznao Sabana iz Kovacica. Kasnije je svedok čuo da su Muslimani Miloška i Radivoja više puta sprovođili u Klotijevac i vraćali u Medje, a kada je svedok zadnji put video Milošku pred Petrijinom kućom, primetio je da je bio sav pocrneo, verovatno od batina i mučenja. Muslimani su Radivoja ubili 24.05.1992. u selu Karno. Svedok dalje govori o sprovođenju u selo Greben, a potom u Srebrenički zatvor, kao što su već pominjali ostali svedoci. U zatvor u Srebrenici dolazio je često Zulfo Tursum (verovarno Tursunović) i ispitivao je zatvorenike. Svedoka je tom prilikom udarao cizmom po nogama i pesnicama po glavi. Takođe je tukao i Ljubicu Gagic tako što ju je uhvatio za kosu i njenom glavom udarao o zid, nakon čega se ona sama otrovala ispijanjem esencije. Svedok navodi i da su pred samu razmenu u zatvor dovedeni i neki Milos iz Fakovića, dvojica mladića koji su pre toga bili u Potocarima i neka Milena iz Bozica. Za vreme dok su oni bili u sobi u kojoj je bio prisutan i svedok, strazari su ih izvodili i posle izvesnog vremena vraćali, a Petar je video na njihovom licu i telu da su bili batinjani. Najviše je bio batinjan Milos, a Milena je potpuno bila fizički izmenjena od maltretiranja. Svi su

zajedno razmenjeni. U zatvoru su od hrane u toku dana dobijali samo po parce hleba, a par puta je bila i neka corba. Vodu za pice nisu dobijali redovno pa su cesto bili zedni. Svedok se seca da Milos pet dana nije nista jeo, trazio je vodu, ali mu strazari nisu dali. Vodu su dobijali u zavisnosti od volje strazara. Tokom boravka u Grebenu sva imovina zatvorenika je pokradena i popaljena. Petru je zapaljena kuca, stala, magaza, susara i drugi pomocni objekti. Svo pokucanstvo je popljackano, a od stoke je oterano: jedna krava i sest ovaca, a ubijena je jedna svinja i sest prasadi. Takodje je nestalo i 25 komada zivine.

13. Jos jedna izjava Gagic Petra gde on samo malo slikovitije opisuje iste okolnosti. Malo je bolje opisan zatvor u Srebrenici: soba je bila mala, u njoj se moglo leci, ali se nije moglo potpuno ispruziti, na podu je bio prostrat samo jedan linoleum, a nije se imalo cime pokriti. Prva tri dana nisu dobijali nikakvu hranu, vec samo po malo vode, a nakon toga dobijali su po jedno parce hleba. U daljem tekstu svedok navodi maltretiranja od strane Tursunovic Zulfe. Svedok je licno video kada je Gagic Ljubicu Tursunovic Zulfo uzeo rukama za glavu i njenom glavom nekoliko puta udario o zid. Nakon toga se svim prisutnima obratio rekavsi da ce se on licno vratiti drugi dan i da ce ih sve poklati jer nece da trosi municiju na njih. Odmah nakon Zulfinog izlaska Gagic Ljubica uzima flasicu sa esencijom i pocinje da je pije, a Simeunovic Velimir je istu flasicu od nje uspeo oteti, a u tom trenutku je usao strazar koji je uzeo flasicu esencije od Velimira te je rekao da su je oni pokusali naterati da se ubije i da je to bio dogovor. Medjutim, istina je da niko od prisutnih nije znao da je Ljubica imala esenciju, jer zene prilikom ulaska u zatvor nisu pregledali. Svedok kaze da je zbog svih dogadjaja u zatvoru doziveo sok i danas oseca posledice toga, vise puta se nocu budi, cesto je nervozan, a i danas oseca neki strah kada se seti svih tih desavanja.

14. Potvrda Gagic Petra o izvrшеноj razmeni.

15. Sluzbena zabeleska razgovora sa Gagic Danicom u vezi sa smrću i sahranom Gagic Ljubice iz Karne u julu mesecu 1992. Svedok kaze da je dan posle njihovog pritvaranja u zatvor dosao Tursunovic Zulfo i psujuci svima srpsku majku pitao je Ljubicu gde su joj sinovi i gde je radio stanica. Ona je odgovorila da ne zna gde su joj sinovi i da ne zna nista o radio stanici. Potom je Zulfo istukao Ljubicu rukama i nogama da bi je u jednom trenutku uhvatio za lice i jako glavom udario o zid i njoj je krenula krv i na usta i na nos. Zulfo je otisao govoreci da ce ih sve pobiti kad se vrati. Posle ovoga je Ljubica popila esenciju i umrla kao sto su naveli ostali svedoci. U daljem tekstu stoji licni opis Gagic Ljubice.

16. Izjava Gagic Cvijetina na okolnosti koje su mu poznate u vezi izvršenih ratnih zlocina, ubistava, paljenja objekata i pljackanja sela Medje sa svim zaseocima. Ovaj svedok prvenstveno navodi imena svih 17 lica koja su zarobljena u zaseoku Karno prilikom napada Muslimana pod komandom Bektic Nedzada i Meholic Hakije 15.05.1992. Svedok dalje navodi iste cinjenice kao prethodni svedoci pa nema potrebe da se ponavlja (odvodjenje u zatvor, samoubistvo Gagic Ljubice..). Cvijetin kaze da su prilikom napada na Medje sa zaseocima Karno, Radacevici, Valtovici i Crni Vrh Muslimani zapalili sve kuce sa pratecim objektima, zapalili su i osnovnu skolu i tom prilikom polupali i crkvena vrata na crkvenom objektu u Medjama, opljackali su i celu imovinu. Dalje se navode imena svih ljudi iz Karna, Radacevica, Valetovica i Crnog Vrhha kojima su

spaljene kuce.Pored ovoga svedoku je poznato da je Saban iz sela Prohica oterao Gagic Milojka kojeg su navodno ubili na putu u Medjama.Ovo je svedok video svojim ocima i Sabana dobro poznaje.Pored ovoga poznato mu je i da su tih dana ubili Petric Aleksu i zapalili ga u njegovoj kuci, a ove okolnosti su dobro poznate Peric Milevi.Ona je tom prilikom uspela pobeci preko sume, a govorila je kako su je mucili i da je videla svojim ocima kako su zaklali Peric Aleksu, ali ona ne poznaje lica koja su to ucinila.Sama je izjavila da su nju zatvorili u svinjac i vukli za kosu.

17.Zapisnik o saslanju Gagic Danice.Vec je davala izjavu povodom smrti Gagic Ljubice.Ona u ovoj novoj izjavi kaze da se do pocetka rata u selu zivelo normalno i sa komsijama Muslimanima nije bilo nikakvih problema.

Medjusobno su se posecivali i pomagali.Kada je rat poceo ovi odnosi su se poremetili.Danica kaze da su, posto su Muslimani zauzeli selo, kod njih dosle zene Muslimanke i na njihovu intervenciju i garanciju da se Srbima nista nece desiti, odvedeni su u muslimansko selo Greben.Dok su boravili u Grebenu njihovo kretanje je bilo ograniceno, a bili su smesteni u porodicama familije Zukica, koji su im na neki nacin i pruzili zastitu.Bili su smesteni u kucama Sabana, Ramiza , Huseina, Alije, Fadila svi sa prezimenom Zukic, kao i kod Edema, cije prezime svedok ne zna.Svi napred navedeni Muslimani muskarci, izuzev Edema isli su u akcije napada na srpska sela Brzane i Krnici. Danica zna ovo zato sto je jednom prilikom Sabanova zena Hajra pokazala Sabanov ves koji je bio krvav i rekla joj je da je to od ranjenika iz akcije u Krnicima.Srpske zene u Grebenu su stitile Muslimanke od mogucih napada muslimanske vojske koja se kretala po selu.Srbi u Grebenu nisu oskudevali u hrani ni vodi kao ni u osnovnim potrebama higijene.Danica potom govori o odvođenju u zatvor u Srebrenicu kao i ostali svedoci pa nema potrebe da se ponavlja. Ona kaze da je se Ljubica otrovala esencijom posle mucenja od strane Zulfe Tursunovica i Danica navodi da joj je, jos pre nego sto su napustile Greben, Ljubica rekla u poverenju da se nece dati ziva u ruke Muslimanima da je muce i da je spremila esenciju da je popije ako je napadnu.Kada se Ljubica otrovala Muslimani nisu hteli da joj pruzе medicinsku pomoc iako su znali sta se desilo.Treci dan je dosao Zulfo Tursunovic i rekao joj je :»Kurvo jedna, znas kako treba da se ponasas u zatvoru « dodavsi « drugi put kad dodjem gadjacu te iz pistolja kroz resetku.» Ljubica je umrla u Danicinom krilu posle sedam dana na velikim mukama.Danica isto tako kaze da su muskarce povremeno tukli u sobi i to se i uglavnom desavalo kada je se vojska vracala sa ratista..Vojnike koji su tukli muskarce ona ne poznaje, a medju njima je zapazila da je najekstremniji bio Zulfo Turunovic.Cetvrtog dana nakon dovodjena u zatvor je doveden i neki Milos iz Vrankovine kod Fakovica i on je najvise tucen, a posle dvadesetak dana u zatvor je dovedena i Milena Rankovic iz Bozica.Treci dan po njenom dovodjenju dosao je Nedzad Bektic, malo je ispitivao, a zatim su je odveli u posebnu sobu odakle su je vratili svu pretucenu.Danica kaze da su mogli da cuju njeno kukanje.Milena joj je rekla da je medju muslimanskim vojnicima prepoznala Ahmu iz Lijeska kod Skelana.Od hrane su dobijali samo po parce hleba od crnog ne prosejanog brasna.Desilo se da dva dana nisu dobijali ni hranu ni vodu i ta dva dana su Danici bila najduza u zivotu.Takodje su oskudevali u pijacoj vodi koju nisu dobijali ni po nekoliko

dana. Naime, dobijali su na par dana po litar vode za sve u sobi. Jednom prilikom strazar Hasan iz Strubara doneo je litar vode pomesane sa mokracom. Zatvorenici su popili ovu vodu da bi utolili zedj posle cega su imali strahovite stomacne bolove. Nisu imali uslova za higijenu, tako da se poslednjih 20 dana nisu ni umivali. Razmenjeni su 14. avgusta 1992. a na razmenu su doveli jos dva mladica, jedan pod imenom Zlatan iz Mastajinica kod Bukajovica, a drugi iz Bradica kod Fakovica. Na njima su se videli tragovi velikog mucenja jer su im se na glavi i telu videle velike modrice i rane. Zlatanov brat je ubijen u Krnicima.

18. Ponovljena sluzbena zabeleska o razgovoru sa Gagic Danicom u vezi sa smrću i sahranom Gagic Ljubice.

19. Zapisnik o saslanju svedoka Subotic Vidoja. Svedok kaze da je osmog maja 1992. sa Subotic Mladjenom i Gagic Milojkom posao kod Muslimana u Gruicice da sa njima pregovaraju o tome da ih Muslimani ne napadaju. Poveo ih je Selimovic Abid, ali ostali su se brzo vratili pa je na pregovore svedok otisao sam. U Gruicicima je bilo puno Muslimanskih vojnika koji su galamili i pretili mu. Sa svedokom su razgovarali Dahmo Alic, njegov otac Dula, Hasan Alic i Hasan Vejzovic i oni su trazili od svedoka da preda puskomitraljez i radiostanicu koje on nije imao. Govorili su mu kako su okolne sume pune muslimanskih vojnika sto je svedoka uplasilo i on je otisao kuci. Svedok je nakon par dana otisao kod Edema Alica u Medje i zamolio ga da omoguci da se Srbi iz Karna izvuku i spasu. On je to odbio uz pretnju da ce ga zaklati i naterao ga da ode i proveri da li se u Crnom Vrh u nalazi srpska vojska. Na svom putu za Crni Vrh svedok saznaje za ubijene Krstu Petrovica, Radoja Jevtica, Vojislava Djurica i njegovog sina Novaka. Pri povratku u Medje Edem Alic srece svedoka i govori mu da su «oni u Crnom Vrh u poklani kao jagnjad» i po njegovom ponasanju svedok sumnja da je i on ucestvovao u klanju. 15. maja 1992 prilikom napada na selo svedok biva ranjen u obe noge i donji deo stomaka. Pao je, a zatim uspeva da odpuze do jednog sena gde nalazi snahu Ilinku, a deset metara dalje lezala je mrtva Petrija Andric pogodjena metkom u potiljak. Ilinka odlazi dalje, a svedok ostaje pored sena i te noci ga nalaze Muslimani Zukic Husein i njegovi sinovi i odvoze ga svojoj kuci u Greben, a posle dva dana ga odvoze na Perucac, a potom u Bajinu Bastu odakle odlazi u Uzice na lecenje. Prolazeci kroz muslimanska naselja mestani i vojnici su mu pretili da ce da ga ubiju, ali je Husein sa sinovima uspeo da ga zastiti. Zukic Husein pricao je svedokovom bratu, Subotic Manojlu, da je na Vidoja pucao neki Smailagic iz Osmaca. Svedoku je u selu zapaljena kuca, a cigla odvucena, zatim susara, ambar, salas, dve stale, svinjac i kokosinjac. Ukradene su mu poljoprivredne masine: kosacica, elektricni mlin za zito, kazan i ostali poljoprivredni alati. Odvedena mu je krava sa dva teleta, a ubijeno je 15 svinja. Pokucanstvo je opljackano i pogorelo.

20. Zabeleska razgovora sa svedokom pod imenom Simeunovic Radojka. Svedok kaze da su na njenu kucu u napadu 15.05.1992. bacene 2 bombe. Medju napadacima je prepoznala sina od Vehabije sa Osmaca i sina od Muje zvanog «Mevkic» koji je nosio carapu na glavi kako ne bi bio otkriven. I ona govori o Andric Petriji i Subotic Vidoju i isto tako govori u odlasku u Greben i slanju Edhema Alica u Karno da pozove Srbe iz Karna u Medje. Takodje kada je kretala svojoj kuci videla je kako pred kucom Gagic Milojka sedi Nedzad Bektic sa oko

50 vojnika. Ona je isto upoznata sa odvođenjem Subotic Radivoja i Mladjena kao i Gagic Milojka. 24.05.1992. je ubijen Radivoje Subotic, a tog istog dana Muslimani su nju i njenog supruga Velimira poterali na streljanje, ustvari poterao ih je Sejdinovic Saban, sin Alme iz Pralica, i tada je u selu videla Gagic Milojka vezanih ruku. Saban ga je sa jos jednim vojnikom vodio u selo Medje. Vodeci ga, Saban je Milojka tukao nogama. Nakon toga Milojko je ubijen. Te noci svedok je bila sa suprugom u selu Medje i tada su joj Muslimani odrali ovce. Za Subotic Radivoja kaze da je nadjen mrtav odvezanih ruku i videla je da je on pogodjen u leve grudi, trbuh i desno rame. 27.05.1992. poceli su Muslimani da pljackaju selo i imovinu. Alic Ahmo joj je iz ambara pokupio zito. Te noci nastaje opsta pljacka sela i Radojka sa Velimirom bezi u Greben. 28.05.1992. dva Muslimana ih opet teraju u Karno. Osman, za kojeg ona misli da se preziva Kusturica, im trazi da predaju oruzje koje vise nisu imali. Sve do 14.07.1992. su boravili u Grebenu kada su poterani u zatvor u Srebrenicu. Nakon dva-tri dana Tursunovic Zulfo dolazi u zatvor, tuce i maltretira i Gagic Ljubicu koja se posle vise maltretiranja otrovala esencijom i bez lekarske pomoci u zatvoru je umrla. (Svedok ovde navodi nesto sto ostali do sada nisu rekli, a to je da je milicioner Nuriya doneo 1 litar mleka kako bi dali Ljubici, malo pre nego sto je ona umrla).

21. Zapisnik o saslanju Simeunovic Velimira. Ovaj svedok kao i ostali svedoci govori o ubistvima koja su u pocetku pocinjena u selu i odlasku u Greben, a u Karno su se vracali preko dana da bi namirivali stoku. Jedino je svedok sa svojom suprugom Radojkom nocevaio u selu. Svedok kaze da su 15 maja 1992 u jutarnjim satima kod njega dosli njegovi prijatelji Edem Alifendic iz Grebena i njegov brat Sefko. Dok su sedeli i razgovarali iznenada je pocela jaka pucnjava prema svedokovoj kuci. Sefko je odmah izasao da vidi o cemu se radi i vise se nije vracao, a Edem je ostao sa svedokom. Sa Edemom je svedok izasao ispred kuce u jedan zaklon i videli su da su napad izvršili neki Muslimani iz Osmaca. Prilikom ovog napada je poginula Andric Petrija, a ranjen je Subotic Vidoje. Posle ovog napada svi odlaze u Greben gde su zene bile smestene u razlicite muslimanske kuce, a muskarci u kucu Huseina Zukica i njegovog sina Fadila gde ih pojedinačno ispitivao Nedžad Bektic uglavnom o oruzju i municiji koje su navodno posedovali. Kasnije se ispitivanje nastavljalo u Medjama u kuci Abida Ukica gde ih je pored Bektica ispitivao i Hakija (Meholic). Prilikom ispitivanja nisu ih tukli i maltretirali. Hakija je pitao gde su bombe koje je imao Milun iz Brezara. Hakija je i samog svedoka optuzivao da ima municiju pa je Nedžad Bektic sa jos 15-20 vojnika poveo svedoka kuci u Karno da izvrše pretres. Posto je kljuc od kuce ostao kod Velimirove zene otisli su pred Milojkovu kucu gde su vec bili ostali stanovnici Karno. Posto su kod Milojka i Radivoja nasli nesto oruzja, Muslimani su ih vezali i oterali u selo Medje. Svedok nije video Radivojevo ubistvo, ali je na sahrani video da je Rdivoje bio izresetan rafalom. Sa Milojkom svedok ne zna sta se dogodilo, ali je cuo od Danice Gagic da je bio strahovito mucen isecen na komade i sahranjen na groblju. Danica je o tome pricao Ahmo Alic iz Grujacica. Nakon ovoga svedok i njegova supruga ostaju jedini u selu i tih dana su mogli da vide kako Muslimani ulaze u selo, pljackaju napustene kuce i stoku odvođe sa sobom. Kada su ovo videli oni beze u Greben kod svog prijatelja Edema Alifendica. Po selu se nisu kretali jer je postojala opasnost da ih

neki Musliman ubije iz osvete, tako da su i sami domaćini koji su im pružali utociste bili u opasnosti. Isto su se hranili kao i domaćini Muslimani koji ih nisu maltretirali. U međuvremenu Subotic Manojlo i njegova žena Milena su uspeli da se izvuku u Bajinu Bastu jer su potkupili neke Muslimane da ih puste. Zatim svi odlaze u Srebrenicu i svedok navodi imena svih koji su bili u grupi. U zatvoru su spavali na podu, a dobili su samo par cebadi. Svedok kaže da je zaboravio da iznese još sledeće pojedinosti: Tokom njegovog boravka u Grebenu, povremeno su nailazile neke Muslimanske patrole iz Leskovika koje je predvodio Osman Kusturica. Osman je svedoka tom prilikom ispitivao i trazio je od njega da mu preda radio stanicu, oružje i municiju koju je navodno ilegalno posedovao i zakopao, a to im je ispricao Andric Milovan. U vezi toga vodili su svedoka njegovoj kući u Karno da im pokaže gde je oružje. Tom prilikom su mu pretili da će ga ubiti, prinosili su mu nož ocima, usima i nosu govoreći mu da će mu ih iseci, a Osman ga je i tukao pesnicama po ocima. Prilikom ovih ispitivanja prisusvovao je i Milovan Andric koji je svedoka po njihovom naredjenju tukao drvenim stapom po ledjima i ostalim delovima tela. Svedok je, usled povreda od ovih batina, ležao pet dana u Edemovoj sobi nepokretan. Od daljeg batinjanja i povreda zastitio ga je Edem Alifendic i njegovi sinovi. Milovan Andric je pretio svedokovoj supruzi da će i nju srediti kao i samog svedoka. Dalje svedok govori o događajima u zatvoru u Srebrenici i mucenju Ljubice Gagic. On je bio taj koji joj je oteo flasicu esencije. Svedok kaže da, iako su trazili od strazara da joj obezbede pomoc, nije joj pružena lekarska pomoc. Samo joj je strazar Nuriya Jusufovic donosio mleko, ali ona nije mogla da pije. Svedok kaže da su njemu zapaljene dve kuce, dve stale, cardak i ambar, kao i druge pomocne zgrade. Od stoke mu je opljackano petoro goveda i tri svinje. Opljackano mu je svo pokucanstvo i poljoprivredni alati. Prema njegovoj proceni, vrednost opljackane i unistene imovine mogla bi biti oko 150.000 DM.

22. Sluzbena zabeleska razgovora sa Gagic Cvijetinom na okolnosti smrti i sahrane Gagic Ljubice iz Karno. Svedok prica o događaju sa Gagic Ljubicom koji su vec ostali dali u svojim izjavama pa nema potrebe da se ponavlja. Posle ovoga svedok daje licni opis Gagic Ljubice.

23. Zapisnik o saslanju svedoka Subotic Mladjena. Svedok kaže da, koliko se on seca 7. maja 1992. Muslimani su iz zasede napali neka vozila kod Jadra i ubili neke Srbe iz Brezana i Turije i tom prilikom su ubijeni: Radosav iz Brezana, Mica Mitrovic, Zoran Vukosavljevic i Simo Tanasijevic. Iz straha da i njihovo selo ne bude napadnuto, svedokova supruga je zajedno sa Radovanom Andricem, Ginom i Milunom Gagicem iz bezbednosnih razloga napustila selo, a svedok je ostao sam u kući. Dalje kaže da je tih dana cuo za ubistvo Petrovic Krste, Jevtic Radoja, Djuric Vojislava i njegovog sina Novaka za koje se kasnije pricalo da su ih pobili Alic Redzep, Alic Sejdin, Alic Mehmed i Alic Bekir. Ovaj svedok navodi iste događaje kao ostali svedoci, samo sto pominje jos jednu cinjenicu koju ostali nisu pomenuli, a to je da su pre nego sto su otisli u Greben, Muslimani trazili od njih da pored oruzja predaju i zito i druge namirnice koje su pokupili Muslimani, vlasnici kuca u kojima su se Srbi iz Karno smestili u Grebenu. Svedok kaže da dok je bio u Grebenu, jedan od sinova Asiba Zemirlica mu je rekao da je video ubijenog Radivoja Subotica na mestu zvanom Breg. Mladjen je trazio da ode da

ga sahrani i to mu je dozvoljeno. Sa njim su posli jos i Alic Nurija, Abid Alic i jos neki, a pridruzio im se i Simeunovic Velimir. Na telu Radivoja Subotica svedok je video 5-6 tragova od metaka koji su usli u telo, a kada ga je prevrnuo video je da mu je leva kljucna kost bila razvaljena, verovatno prilikom izlaska jednog od metaka. Na saci leve ruke bio je otkinut vrh malog prsta. Svedok dalje kaze da je zapazio da je glavni organizator za Muslimanske akcije u Medjama i sire na tom podrucju bio Abid Ukic iz Medja u cijoj kuci su odrzavani svi znacajni sastanci Muslimana. Svedok je takodje uocio da je njihovim oruzanim snagama komandovao i predvodio ih Nedzad Bektic i Hakija Meholjic, a kod Huseina Zukica sa svojom vojskom je dolazio i Zulfo Tursunovic. Svedok dalje govori o odlasku u Srebrenicki zatvor i kaze da ih je dan po njihovom dovodjenju posetio Naser Oric sa jos dve devojke i ispitivao ih gde su im deca i slicno, ali ih nije tukao. Dalje se navodi incident sa Gagic Ljubicom, a posle toga svedok kaze da je pocetkom avgusta 1992. u njihovu sobu doveden Milos Jevtic iz Vranjkovine. Njega su svakog dana izvodili na ispitivanja i vracali ga pretucenog sa vidnim povredama na glavi i telu. Od nekih strazara svedok je cuo da bi oni Jevtica verovatno ubili, ali su videli da je osunecen pa su odustali od toga. Isto tako, svedok kaze da je u prvoj polovini avgusta dovedena i Milena Rankovic iz Bozica i da je bila sva modra oko ociju i po licu, a kosa joj je bila proredjena, verovatno od cupanja. Nju su svakodnevno izvodili iz sobe, a ona je po povratku u sobu pricala da su je tukli i maltretirali. Na tri dana pred razmenu dovedeni su i jos dva mladica iz Bujakovica koji su takodje bili modri od batina, a svakog dana su ih vodili na saslusanje. Pre dovodjenja oni su bili zatoceni u zgradi SUP-a u kojoj je bio i muslimanski Stab. Oni nisu pricali kako su se Muslimani ponasali prema njima prilikom ovih saslusanja, ali su se zalili da su u zgradi SUP-a bili tuceni i maltretirani. I on, kao i ostali svedoci, govori o losim uslovima u zatvoru, losoj hrani i uslovima za higijenu –naime, nije im bilo omoguceno da se umivaju ili kupaju zbog cega su dobili vaske. Kada je selo spaljeno svedoku je zapaljena kuca, dve stale, susara, svinjac, cardak, supa, garaza i kokosarnik. Od stoke su odvedene dve krave, dve junice, a ubijena su i dva vepra. Opljackano je celokupno pokucstvo i poljoprivredne masine.

24. Jos jedna izjava Subotic Mladjena u vezi ubistva Gagic Ljubice. On navodi sve kao i ostali svedoci, samo malo slikovitije opisuje mucenja. Svedok kaze da je treci ili cetvrti dan u zatvor dosao Tursunovic Zulfo sa svoja dva sina u pratnji. Poceo je sve redom ispitivati gde su im sinovi, a zatim je nekoliko puta nogom udario Velimira Simeunovica te mu rekao da treba lepo da sedne pitajuci ga koliko ima godina. Ovaj mu je odgovorio 71. Zulfo je rekao da ima 72 godine i da po sumi tera i starije i mladje od sebe, psujuci im cetnicku majku. Zatim je prisao Gagic Cvijetinu te i njega udario nogom u predelu njegovih nogu ili stomaka, te prelazi na Gagic Petra koga je udario dva do tri puta sakom u teme glave, a Petar ga je molio «nemoj mene brate tuci», a Zulfo mu je rekao da mu on nije brat, psujuci mu cetnicku majku. Zatim je prisao Andric Milovanu pitajuci ga za njegovu decu, a Milovan je rekao da je njegova cerka pre nekoliko dana poginula u Jadru, na sta mu je Zulfo odgovorio «pa zar je i ona cetnike sluzila», ali ga nije tukao. Zulfo je zatim pitao «ko je Gagic Ljubica» i kada se ona javila pitao je gde joj je radio stanica. Ljubica mu je rekla da ne zna sta je radio stanica, na sta je

Zulfo prisao Ljubici, uhvatio je za kosu koja je bila gumicom vezana u rep, te joj vise puta udarao glavom o zid, zbog cega je Ljubica pala na patos. Zulfo je rekao da ce isto vece doći u ponoc i sve ih poklati. Nakon ovoga Ljubica ispija esenciju. Drugi dan u zatvor je dosao Tursunovic Zulfo i obratio se Ljubici koja nije znala za sebe «kucko jedna jesi li ziva?» te ponovo rekao da ce ih sve pobiti. Ljubica je nakon sedam dana u bolovima umrla bez pomoci doktora, nije joj pruzana nikakva pomoc, a jedino je svedok zamolio jednog strazara po prezimenu Djozic da donese litar mleka, sto je on i uradio. Lovocuvar Husein sa Belih Voda je doneo dva cebeta kako bi umotali i sahranili Ljubicu. Svedok je bio jedan od ljudi koji su je pokopali. Svedoku se licno Zulfo prilikom boravka u zatvoru obratio sa pitanjem gde mu je sin. Posto mu je svedok odgovorio da mu se sin nalazi u Svajcarskoj, Zulfo ga je pitao ko to moze potvrditi, na sta je svedok rekao da to moze potvrditi Hakija Meholic, na sta mu je Zulfo rekao da mu jebe mater i njemu i Hakiji pa je otklopio preklopni kundak od puske koju je nosio u ruci i istom zamahnuo da svedoka udari, ali to nije ucinio vec se okrenuo i izašao iz zatvora. Nakon toga je strazar zatvora svedoku rekao da je dobro prosao jer nije trebao spominjati Meholic jer Zulfo nije u dobrim odnosima sa njim od napada na Zalazje. Dok je svedok boravio u zatvoru dovedeni su jos i Milena iz nekog sela kod Srebrenice, kao i Jevtic Milos iz Vrankovine, a koji je se iz tog sela odselio pre 30 godina u Beograd. Milos je krenuo iz Beograda da obidje svoje selo koje nije video dugo vremena, gde su ga pronasli u mestu Poznanovici i tu zarobili i doveli u zatvor u Srebrenicu. On je bio pretucen jer su se na licu videle modrice. Nekoliko dana nakon njegovog dolaska, dosao je Tursunovic Zulfo sa svoja dva pratioca koji su po svedokovom misljenju bili njegovi sinovi i oni su tukli Milosa udarajuci ga nogama u prsa, psujuci mu cetnicku majku govorili su mu i zasto je on dolazio uopste iz Beograda, a on im je govorio da mora neko biti svedok paljenja srpskih sela, a onda im je psovao ustasku majku. Nakon toga su ga izveli iz zatvora i odveli u Stab i vratili ga nakon izvesnog vremena pretucenog, a Milos je tada rekao svedoku da su ga «osunetili». Svedok se takodje seca da je Milena pricala zenama u zatvoru da su sa njom svasta radili, a od svih tih muka joj je pocela opadati kosa sa glave. Svedok jos kaze da mora napomenuti da je prilikom boravka u selu Medje saznao, dok je bio u drustvu sa Besimom Ukicem, od Sabana, zvani «Pamuk» iz Osmaca, da je u mestu Korijen ubijen Krstajic Novak, rođen 1976, iz sela Brezani. Njega su ubili Muslimani iz Osmaca dok je isao putem za Fakovice da donese cigare na Brezane.

25. Izjava Gagic Mileve koja se ne moze procitati jer je kopija jako losa.

26. Izjava Gagic Milije vezana na okolnosti drzanja stanovnika Karna u zatvoru u Srebrenici i na okolnosti ubistva njegove majke, Gagic Ljubice. Svedok kaze da je prilikom napada pripadnika jedinica BiH, koje je predvodio Hakija Meholic, na selo Karno imovina njegove porodice spaljena, a otac Miloško Gagic ziv zarobljen i kasnije likvidiran. Svedok kasnije navodi da je iz razgovora sa preživelim stanovnicima Karna (koji su vec dali izjavu o ovom dogadjaju) saznao za njegovog oca i kako ga je Saban vodao kroz selo pre nego sto je bio ubijen, kao i za njegovu majku Gagic Ljubicu, koja je popila esenciju nakon mucenja od strane Tursunovic Zulfe.

27. Zapisnik o ekshumaciji tela za koje se pretpostavlja da je Gagic Miloško. Daje

	<p>se opis mesta i opis tragova na licu mesta.</p> <p>28.Zapisnik o identifikaciji posmrtnih ostataka Gagic Milojka.</p> <p>29.Uverenje o identifikaciji tela Gagic Milojka.</p> <p>30.Potvrda o smrti Gagic Milojka.</p> <p>31.DNA izvestaj.</p> <p>32.Izvod iz maticne knjige umrlih na ime Gagic Milojka.</p> <p>33.Zapisnik o identifikaciji posmrtnih ostataka Gagic Ljubice.</p> <p>34.Zapisnik o idntifikaciji mrtvog tela Gagic Ljubice.</p> <p>35.DNA izvestaj.</p>
--	--